Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2155 | 4 pagini — 20 bani | Joi 5 aprilie 1956

TURNEUL TEATRULUI NAȚIONAL DIN CLUJ

Printre sumedenia de afișe multicolore care populează panourile Capitalei a apărut de cîteva zile unul care vestește publicului bucureștean că între 5 și 12 aprilie a.c., Teatrul Național din Cluj prezintă cîteva spectacole în Capitală. Un turneu care suscită interesul iubitorilor de teatru, atît prin repertoriul său, cît și prin numele interpreților și regizorilor spectacolelor.

Este suficient să amintim de piesa lui Bernard Shaw „Pygmalion", în regia lui G. Aurelian și Constantin Anatol, care a văzut lumina rampei în premieră la Teatrul Național din Cluj (în zilele de vineri 6 și joi 12 puteți vedea spectacolul la sala Sf. Sava, iar luni 9 aprilie în sala Comedia).

O altă piesă prezentată la Cluj în premieră pe întreaga țară a fost „Intr-un ceas bun" a tînărului scriitor sovietic V. Rozov, în regia lui Călin P. Florian, proaspăt absolvent al Institutului „Lunacearski" din Moscova (Spectacolul se prezintă duminică 8 și marți 10 aprilie la sala Sf. Sava).

Teatrul Național din Cluj prezintă, de asemenea, publicului bucureștean și comedia originală „Avansarea șefului" de Eugen Naum.

Precum se vede, repertoriul cu care Teatrul Național din Cluj și-a programat turneul e variat, interesant și atractiv.

Vă urăm deci petrecere plăcută la spectacolele Teatrului Național din Cluj.

Cîteva cuvinte despre fotografii.

1 Iat-o pe Ileana Ploscaru Mihuț (Eliza Doolittle) și pe Constantin Anatol (Henry Higgins) într-un moment dramatic din piesa „Pygmalion".

2 Fotografia e prea mică pentru a putea cuprinde pe toți prietenii care pregătesc examenul de admitere în piesa „Intr-un ceas bun". Vă facem cunoștință deci numai cu doi dintre interpreți: Zighi Munte și Cecilia Sindelaru Steriu.

3 Numai pe trei dintre interpreții piesei „Avansarea șefului" îi vedeți în această fotografie. Teodor Bîrcă, șeful gării (Alexandru Marius, artist emerit al R.P.R.), Pupi Bîrcă — soția lui — (Dușa Veturia) și Napoleon Băltănoiu, „prietenul" familiei — (Sandu Rădulescu).

A fost redus prețul unor abonamente de tramvai în Capitală

In clădirea unde se găsesc ghișeele pentru abonamente de tramvai ale I.T.B.-ului — pe strada Gutenberg — animația cetățenilor era pe deplin justificată.

Un student, fără a sta pe gînduri — probabil se grăbea — a înmînat unui casier 53 de lei pentru abonamentul său cu călătorii nelimitate pe trei linii de tramvai.

Casierul a zîmbit și i-a înapoiat 13 lei.

— Dar vreau prelungirea abonamentului tot pe trei linii, se arătă supărat studentul.

— Așa e! Numai că acum costă mai puțin cu 13 lei.

— !?!?

După ce a primit abonamentul și s-a convins că nimic nu e greșit, studentul nostru a plecat spre casă. Un afiș i-a atras însă atenția. Il citi și acum înțelese totul. Anunțul arăta că întreprinderea I.T.B. a hotărît să reducă prețul tarifar la abonamentele de tramvai nelimitate nominale. Pe o singură linie de la 26,75 lei la 20 lei, pe două linii de la 39,75 lei la 30 lei, iar la cele pentru trei linii se convinse că de la 53 lei, prețul a fost redus la 40 lei.

Studentul plecă. In fața afișului însă se opriră alți și alți cetățeni.

La izvoarele recoltelor îmbelșugate

Primăvara a intrat pe deplin în drepturile ei. Campania însămînțărilor se desfășoară din ce în ce mai intens. Tinerii de pe ogoare, însuflețiți de avînt patriotic, își sporesc eforturile pentru isprăvirea la vreme a lucrărilor.

Timpul nu așteaptă; el trebuie folosit din plin. Inainte, pentru victoria deplină în campanie!

In raionul Pecica, regiunea Timișoara, se însămînțează de zor. Fiecare zi, fiecare oră este folosită din plin.

Tractoriștii din brigada a III-a de la S.M.T. Felnac, condusă de Eugen Gulaci, care lucrează pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Tractorul", din comuna Felnac, dau bătălia pentru a termina cît mai grabnic arăturile și însămînțările de primăvară. Ei au reușit ca numai în patru zile de la începerea campaniei agricole de primăvară să execute un volum de lucrări de peste 200 hantri.

In fotografie: o parte dintre tractoriștii brigăzii înainte de a începe lucrul. Tractoriștii Filip Livius, Nicolae Felnischi și Ion Copil, împreună cu șeful de brigadă Eugen Gulaci și cu pontatorul Mircea Serdan, cercetează planul terenului în care vor însămînța floarea-soarelui în cuiburi așezate în pătrat cu mașina sovietică S.Ș.-6 A.

Foto: EUGEN CSIKOS

Un ritm din ce în ce mai rapid

Pe ogoarele regiunii Cluj ritmul muncilor agricole de primăvară s-a intensificat. Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare Bonțida, Luduș, Cîmpia Turzii și altele, care aplică metoda graficului orar și folosesc cuplaje de semănători, depășesc zilnic normele. Brigada 4-a de tractoare de la S.M.T. Bonțida a realizat pînă acum 20 la sută din planul campaniei agricole de primăvară, iar tractoristul fruntaș Gh. Trifu și-a îndeplinit sarcinile din campanie în proporție de 30 la sută.

Mari suprafețe au fost însămînțate în gospodăriile de stat unde de asemenea a fost extinsă folosirea cuplajelor de semănători. Pînă acum au fost însămînțate 65 la sută din suprafața planificată pentru grîu de primăvară, 25 la sută din suprafața planificată pentru ovăz și mari suprafețe cu orz, orzoaică, mazăre și plante furajere.

In ultimele zile, în gospodăriile colective a început însămînțatul sfeclei de zahăr, al cartofilor, borceagului, trifoiului, lucernei, sfeclei furajere. Multe gospodării colective, printre care Ațintis, Vidrasău, Căpuș, Cuci și Cucerdea din raionul Luduș au terminat însămînțatul culturilor din epoca I.

Zi de muncă — zi de întrecere

GALAȚI — (de la corespondentul nostru). — La sediul gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Făurei-sat, raionul Filimon Sîrbu, se strînsese o mulțime de colectiviști. Discutau despre vremea frumoasă din ultimul timp, despre muncile ce urmau să le facă în curînd.

— Mîine ieșim la însămînțat...

— E pămîntul moale! — a adăugat un altul.

— O să vedem...

Cițiva colectiviști au pornit spre ogoare, să vadă dacă pot începe însămînțările sau ba. Cînd s-au întors, erau veseli. Puteau începe lucrul.

A doua zi... Incă din zorii zilei, colectiviștii s-au adunat la sediu. Care cum venea, se și apuca de treabă. Unii încărcau sămînța în saci și apoi în care, alții înjugau boii la semănători. Toți lucrau cu grabă. Și nu peste multă vreme, o coloană de care și semănători se îndrepta spre ogoarele colectivei. Prima zi de însămînțări a fost și zi de întrecere.

In ziua aceea, colectiviștii au însămînțat 12 hectare cu orz, au grăpat 4 hectare cu grîu, precum și 8 hectare cu floarea-soarelui, însămînțată încă din toamnă. Printre cei mai vrednici au fost și utemiștii Ștefan Micu, Gheorghe Darie și alții.

Prima zi de lucru le-a adus colectiviștilor succese frumoase...

ÎNTR-O SEARĂ LA MOSCOVA

Vadim Bogoslovski

Să nu credeți că este ușor să iei parte la o serată studențească la Moscova, unde învață patru sute de mii de studenți.

Am ajuns cu o jumătate de oră mai de vreme, dar nu am fost primul. La intrare, sub două globuri luminoase, așteptau vreo treizeci de inși.

— Nu aveți un bilet în plus? Nu aveți un bilet în plus?... — întrebările cădeau asupra-mi din toate părțile.

— Din păcate, nu, dați-mi voie să trec!

SERATA ABIA INCEPE!

In vestibul se afla un afiș uriaș care anunța că studenții Institutului de Aviație din Moscova vor face cunoscută celor prezenți revista satirică „Televizor".

Mai era mult pînă să înceapă serata; de aceea am hotărît să văd ce se petrece în culise. Acolo se pregătea febril scena. La un moment dat un tînăr scund, cu părul creț se îndreptă spre mine. Ținea în mîini o lampă.

— Cine sînteți? mă întrebă.

— Dar dumneata?

— Eu — Felix Kandel.

— Imi pare bine, eu sînt corespondent.

— Ar fi mai bine să plecați de aci — mă sfătui Kandel și se cățără pe un stîlp. Nu știam ce să fac. Deodată ceva căzu jos și se sparse.

— Nu cumva Kandel și-a spart lampa? întrebai curios.

— Nu e exclus. Serata abia începe!

Aceste cuvinte au fost spuse de un tînăr slăbuț. Avea o față subțire, nasul coroiat și — după mine — părul prea lung.

— Numele dumitale?

— Smirnov.

— Și mai cum?

— Vladimir.

— Volodea, n-ai putea să-mi spui cîteva cuvinte despre „Televizorul" vostru? Eu sînt corespondent.

Pentru ca să-l conving, îi arăt un stilou și un carnețel nou-nouț.

— Desigur. Liuda! chemă el o fată simpatică. Vino încoace. Știți, Liuda și cu mine conducem revista, sîntem crainici, ca să zic așa. Și m-am dezobișnuit să vorbesc fără ea.

— Ei, ce pot să spun eu? rosti Liuda. Volodea și cu mine sîntem studenți ai Institutului de Aviație din Moscova. In curînd vom termina Institutul. Vom fi ingineri. Dar învățătura nu ne împiedică de loc să ne petrecem vesel timpul liber.

— Dimpotrivă —interveni Smirnov — zilele de studenție ne furnizează material din belșug pentru ca să ne veselim.

— Cui aparține ideea creării „Televizorului"? Și cînd a început să funcționeze?

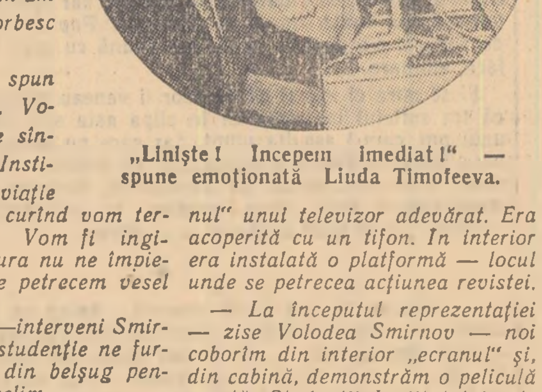
— E greu de spus — a răspuns Liuda. Ideea aparține tuturor la un loc și nimănui în special; este rezultatul creației tuturor. „Televizorul" a început să funcționeze încă pe vremea cînd învățam la școală. Astfel că forma există de mult, dar conținutul se schimbă. Noi am și prezentat cîteva programe.

— Cine scrie scenariile programelor voastre?

— Studenții sînt autorii programelor. Desigur, noi selecționăm ce-i mai reușit. Colaboratorii noștri pătrund pretutindeni; satirizăm tot ce-i prost, ce stingherește învățătura și odihna noastră: pe asistenții slabi și pe studenții leneși, lipsurile din munca administrației institutului și căminului.

— Mă rog, cine a construit „ecranul"?

Ne-am apropiat de „ecran". Intreaga scenă era încadrată într-o ramă, care amintea de „ecranul" unui televizor adevărat. Era acoperită cu un tifon. In interior era instalată o platformă — locul unde se petrecea acțiunea revistei.

„Liniște! Incepem imediat!" — spune emoționată Liuda Timofeeva.

— La începutul reprezentației — zise Volodea Smirnov — noi coborîm din interior „ecranul" și, din cabină, demonstrăm o peliculă scurtă. Studenții Institutului de Cinematografie ne-au ajutat să turnăm această revistă cinematografică. Apoi acțiunea se petrece pe platforma „Televizorului" și astfel noi am reușit să creăm iluzia unui uriaș televizor adevărat. Schițele „ecranului", construcția lui au fost făcute de studenți sub conducerea studentului Maiov, iar Serioja Bokanov a elaborat un sistem foarte interesant și simplu de iluminat, care creează impresia luminii de zi.

Am înțeles cum este ecranul și, mulțumind, am încercat să arunc o privire în cabina artiștilor, unde domnea o larmă mare. Toboșarul arunca în aer bețișoarele și mă asurzi cu niște bătăi mărunte în tobă.

— Mă iertați, cum vă cheamă? îl întrebai ca să-l liniștesc.

— Slnik.

— Cum?

— S-a-l-g-a-n-n-i-k — își pronunță toboșarul numele pe litere subliniindu-le pe fiecare cu cîte o lovitură de tobă.

— Mulțumesc — i-am răspuns simțind că n-aș rezista nici două minute la o convorbire cu el.

M-a salvat Valea Samsonova, o brunetă de nouăsprezece ani, cu ochii mari.

— Veniți aici să vă fac cunoștință cu Yves Montand al nostru

— Nu Yves Montand, ci Chevalier! o corectă cineva.

In fața mea răsări un tînăr într-o cămașă cadrilată.

— Cine ești dumneata: Yves Montand sau Chevalier?

— Sînt Ghennadi Sîsa din anul cinci.

— Ce rol ai în revistă?

— Cînt „Noaptea singur" din repertoriul lui Yves Montand.

ATENȚIUNE! ATENȚIUNE!

— anunță în acest moment crainicul. Incepem revista satirică „Televizor" a studenților Institutului de Aviație din Moscova. Răsună marșul de concert al lui Dunaevski. Am pornit grăbit spre sală, unde se și stinsese lumina.

Sala, plină pînă la refuz cu studenți, reacționa furtunos la fiecare glumă, spirit, parodie, satiră reușită și trebuie spus că acestea erau multe. In pauză, Sașa — student al facultății de economie — mi-a spus:

— Știți, eu, ca economist, am calculat că spectatorii au zîmbit în medie în fiecare minut, au rîs la fiecare trei, au hohotit și aplaudat la fiecare cinci minute.

Tovarășa lui, Natașa, studentă a Institutului Pedagogic, mi-a spus că și ei i-a plăcut foarte mult programul și că, în general, totul este bine: nici Sașa n-a întîrziat, și serata e frumoasă, și dispoziția e bună, și înghețata — la fel...

In sala spațioasă am admirat o expoziție de tablouri a studenților pictori. Apoi ne-am alăturat unui grup de studenți din anul întîi, care fumau plini de importanță și discutau cît de exactă este afirmația „Televizorului", că un student în cinci ani de învățătură în institut mănîncă, în afară de mîncăruri calde, în medie 1478 de prăjituri, 500 kg. de cîrnați etc.

SERATA A LUAT SFIRȘIT

Era atîta veselie încît nimeni nici n-a observat cum s-a strecurat miezul nopții. Liuda și Volodea au „închis" „Televizorul", urînd tuturor noapte bună.

Sașa Salgannik (la tobă) și prietenii săi.

Prezenți la marea dezbatere

Atunci cînd aceste rînduri văd lumina tiparului, la Stockholm s-au terminat pregătirile în vederea deschiderii sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii. In această dimineață, la tribuna de la Stockholm va răsuna cerința cea mai arzătoare a popoarelor — dezarmarea în interesul menținerii păcii. La ora aceasta nu cunosc exact numărul participanților la sesiune, nici numele lor. Dar ziarele din ultimele zile au vestit că spre capitala Suediei s-au îndreptat personalități de seamă ale opiniei publice internaționale, reprezentanți ai unor cercuri situate pe cele mai diferite poziții politice.

La Stockholm se găsesc și reprezentanții poporului nostru. Ei transmit mesajul năzuințelor de pace ale constructorilor unei orînduiri noi, vital interesați în înlăturarea primejdiei războiului. Delegații noștri au multe de spus despre pregătirile cu care poporul nostru a întîmpinat sesiunea de la Stockholm. O scurtă vizită la Comitetul național pentru apărarea păcii din R.P.R. ne-a permis să luăm cunoștință de o serie de aspecte interesante privind acțiunile întreprinse în preajma importantului eveniment pe care-l constituie dezbaterea problemei dezarmării de către Consiliul Mondial al Păcii.

★

Tov. Sanda Ranghet — secretar al Comitetului național pentru apărarea Păcii — ne-a vorbit despre pregătirile prilejuite de sesiunea de la Stockholm:

„Apelul biroului Consiliului Mondial al Păcii lansat la sfîrșitul anului trecut a avut un puternic ecou în patria noastră. Ecoul acesta este pe deplin justificat mai ales atunci cînd cunoaștem interesul general pentru problema căilor realizării unei dezarmări eficace. Reprezentanți ai unor categorii largi de cetățeni au dezbătut acest apel și au cerut găsirea soluțiilor celor mai potrivite în vederea obținerii unei dezarmări de natură să garanteze pacea omenirii. In această privință trebuie să subliniez faptul că poziția Uniunii Sovietice în problema dezarmării a fost și este susținută cu căldură de către poporul nostru, iar ultimele propuneri sovietice prezentate subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au stîrnit un puternic interes.

In întreaga țară, în orașe ca București, Cluj, Tg. Mureș, Orașul Stalin, Iași etc., au avut loc adunări ale medicilor, preoților, oamenilor de știință, juriștilor, inginerilor și tehnicienilor. La aceste adunări au luat cuvîntul personalități ca acad. prof. S. Stoilov, acad. prof. dr. Iuliu Hateganu, acad. prof. dr. Iuliu Nițulescu, compozitorul Matei Socor, scriitorul Marcel Breslașu, Carol Reichel, curator al bisericii catolice din Tg. Mureș și numeroși alții. Dezbaterea problemei dezarmării s-a făcut și în adunări publice organizate în centrele regionale ca și în unele mari întreprinderi și instituții. După cum știți, la București a avut loc zilele trecute o mare adunare în sala Filimon Sîrbu, la care au luat cuvîntul membri ai delegației poporului nostru la sesiunea de la Stockholm.

In popularizarea sesiunii s-au folosit forme variate. Astfel au fost editate materiale de propagandă cum ar fi manifeste (cu un tiraj de 400.000 exemplare), plicuri cu fotografii (50.000 exemplare) etc. In diferite regiuni au fost organizate sfaturi ale păcii. Numai în orașul Alexandria cetățenii s-au adunat la 50 de sfaturi ale păcii. In diferite orașe, echipe de lămurire au mers din casă în casă vorbind cetățenilor despre însemnătatea realizării dezarmării. Și vreau să mai subliniez ceva: brigăzile păcii, existente în diferite întreprinderi, au obținut frumoase succese în producție în cinstea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii".

★

Am avut posibilitatea să răsfoim, într-una din secțiile Comitetului național pentru apărarea păcii, un vraf de moțiuni și adrese sosite în ultimele zile din întreaga țară. Unele erau dactilografiate, altele scrise de mînă. Fiecare vorbea despre acțiuni interesante întreprinse în vederea mobilizării unor mase cît mai largi de cetățeni la dezbaterea problemei dezarmării. La Drăgănești-Vlașca, în cercurile de citit, gospodinele au aflat ce înseamnă dezarmarea. Din Craiova se vestea că 250 de pensionari au discutat într-o adunare această problemă. In regiunea București, în satele Grădiștea, Comana, Vlad Țepeș și altele, țăranii s-au întîlnit la căminele culturale și au stat de vorbă despre primejdia pe care o reprezintă cursa înarmărilor pentru pacea omenirii.

O foaie dactilografiată: utemiștii din centrul mecanic Galați s-au întrunit în adunarea generală a organizației de bază și au luat cunoștință de apelul biroului Consiliului Mondial al Păcii. O altă veste tot din Galați: o brigadă de tineret de la Complexul C.F.R. a devenit, la 24 martie, „brigadă a păcii".

Răsfoim mai departe. Intîlnim fel și fel de fapte. Reprezentanții cultelor din raionul Istria salută sesiunea de la Stockholm. Membrii corpului didactic din orașul Stalin „cer cu energie adoptarea unor măsuri concrete în vederea încetării cursei înarmărilor, interzicerii armei atomice și cu hidrogen, pentru folosirea pașnică a energiei atomice".

Sînt multe faptele pe care le-am întîlnit în scrisorile răsfoite la Comitetul național pentru apărarea păcii. Am ales doar cîteva din ele. Acestea reușesc însă să arate în mod convingător interesul profund al poporului nostru față de problema dezarmării, dorința sa ca omenirea să fie eliberată de primejdia pe care o reprezintă cursa înarmărilor.

★

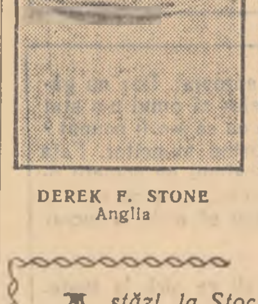
Stockholm — reprezentanții popoarelor discută despre dezarmare.

Londra — reprezentanții marilor puteri discută tot despre dezarmare...

Dezarmarea — problema nr. 1 pe ordinea de zi a vieții internaționale. Rezolvarea acestei probleme este speranța tuturor popoarelor.

Ne vorbesc Trei oaspeți

DEREK F. STONE
Anglia

RITA KOZELUH
Danemarca

SIGURDUR KRISTJANSSON
Islanda

Astăzi, la Stockholm, capitala Suediei, se deschide sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii. Obiectul principal al dezbaterilor îl va constitui una dintre cele mai arzătoare probleme ale zilelor noastre: problema dezarmării și interzicerii armei atomice. In legătură cu subiectul dezbaterilor acestei sesiuni, ziarul nostru a organizat o anchetă în rîndul cîtorva dintre invitații de peste hotare ai Uniunii Tineretului Muncitor — tineri de diferite convingeri politice și credințe religioase.

CITIȚI IN PAG. IV răspunsurile la întrebările noastre a trei dintre oaspeții străini, care ne-au vizitat țara cu prilejul Săptămînii Mondiale a Tineretului. Publicăm mai sus fotografiile celor trei invitați, luate în timpul convorbirii.

Recepție oferită cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării R. P. Ungare

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare la București, Laszlo Pataki a oferit miercuri seara o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Ungariei.

La recepție au luat parte tovarășii: Gh. Apostol, Chivu Stoica, dr. P. Groza, Al. Moghioroș, D. Coliu, general colonel L. Sălăjan, St. Voitec, J. Fazekaș, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Tr. Săvulescu, Gr. Preoteasa, acad. I. Murgulescu, Sorin Toma, M. Florescu, Gh. Hossu, I. Pas, Marcel Popescu, M. Mujic, Fl. Dănălache, M. Roșianu, alți membri ai C.C. al P.M.R. și membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor de masă, ai instituțiilor centrale, ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Fotografiile noastre înfățișează aspecte din activitatea a două cluburi.

Bine înzestrat și spațios, noul club muncitoresc „23 August" din Moinești, are o sală de teatru-cinematograf, o bibliotecă bogată, cabine pentru artiști și o sală de lectură.

In prima fotografie, aspect din sala de lectură a clubului.

In a doua fotografie, asistăm la desfășurarea unui „mare" campionat de șah între cei mici, în sala Clubului C.F.R.-Ploești. După cum vedeți, momentul este încordat: cine va cîștiga?

Cîteva aspecte ale productivității muncii în S.M.T. Aiud

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al II-lea Congres al partidului se arată că: „Prețul de cost în agricultură este încărcat de risipa de forțe de muncă, de aparatul administrativ umflat din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, de nivelul încă redus al mecanizării și de utilizarea necompletă a utilajului existent".

Analizînd în lumina acestei concluzii activitatea S.M.T.-ului Aiud în anii 1954 și 1955, se pot trage învățăminte importante.

In 1954, datorită unor defecțiuni în organizarea muncii și proastei reparări și îngrijiri a parcului de mașini și tractoare S.M.T.-Aiud nu a reușit să-și îndeplinească planul decît în proporție de 75 la sută. Acest fapt a dus nemijlocit și la creșterea prețului de cost pe hantru cu 26 la sută.

In 1955, S.M.T.-Aiud a planificat un volum mai mare de lucrări la un preț de cost mai redus. Analiza făcută la sfîrșitul campaniei de toamnă a arătat că în 1955 S.M.T.-ul a realizat planul doar în proporție de 90 la sută, iar prețul de cost a sporit cu 3,20 lei pe hantru.

Cu toate că stațiunea a mai rămas datoare față de plan cu cîteva sute de hantri și a sporit prețul de cost al lucrărilor, se poate totuși afirma că au fost obținute unele realizări, care arată că și în acest S.M.T. există condiții pentru îndeplinirea planului și reducerea prețului de cost.

De-a lungul tuturor celor trei campanii agricole ale anului trecut, mecanizatorii din S.M.T.-Aiud au fost animați de dorința fierbinte de a îndeplini planul cu orice preț. Grăitoare în această privință sînt realizările obținute de utemiștii Szabo Andrei, Bodi Ladislau și alții care și-au depășit cu mult sarcinile de plan.

Baza materială pentru îndeplinirea sarcinilor a fost asigurată și prin executarea, în iarna 1954-1955, a unor reparații de mai bună calitate. Datorită acestui fapt, ca și bunei întrețineri a tractoarelor, în cursul anului 1955 aproape că n-au existat cazuri de defectări ale tractoarelor în brazdă, ceea ce a dus la o mai intensă exploatare a capacității lor de lucru.

Faptele ne vor apare cu atît mai convingătoare dacă vom analiza mai multe compartimente ale prețului de cost planificat și realizat. Să începem cu aspectele pozitive. Consumul de carburanți planificat reprezenta 14,2 la sută din prețul total al unui hantru. Datorită unei mai bune stabiliri a itinerariului de lucru și de deplasare a tractoarelor de la o tarla la alta, au fost eliminați mulți timpi morți și au sporit simțitor orele de lucru direct productive ale tractoarelor. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că lubrefianții și carburanții au fost manipulați cu mai multă grijă și că pierderile prin sistemele de conducte și alimentare a tractoarelor au fost înlăturate și ele printr-o mai bună îngrijire a tractoarelor, atunci ne apare limpede cum a reușit S.M.T. Aiud să facă o economie de carburanți în valoare de 5.000 lei și să reducă prețul de cost în compartimentul consumului de carburanți și lubrefianți.

Un compartiment în care S.M.T. Aiud a reușit să obțină unele rezultate în reducerea prețului de cost a fost și acel al salariilor direct productive. In cursul anului trecut prețul de cost în acest compartiment a fost redus cu cîte 1,10 lei pe fiecare hantru. Secretul reducerii prețului de cost în acest compartiment constă tocmai în felul cum a fost organizată munca în campania recoltării păioaselor.

Pentru folosirea tuturor zilelor și orelor bune de lucru și pentru sporirea productivității muncii, în cîteva brigăzi, acolo unde au existat condiții, a fost organizată munca astfel: jumătate din numărul tractoarelor lucrau la seceriș și dezmiriștit, iar cealaltă jumătate la treier. În felul acesta în brigadă a existat un surplus de batoze. Pentru acționarea lor s-au folosit cuplaje de două batoze la un tractor. La un asemenea cuplaj nu au mai fost folosiți doi batozari și un tractorist, ci numai un batozar și un tractorist.

Pe majoritatea ariilor un tractor acționa însă o singură batoză. Pentru un asemenea agregat, dispozițiile în vigoare dau dreptul la salarizarea unui tractorist și a unui batozar, ambii primind, pentru îndeplinirea unei norme de lucru, cîte 37 lei. Datorită faptului că stațiunea a reușit să-și pregătească bine tractoriștii în așa fel încît ei să cunoască deopotrivă tractorul și batoza, conducerea stațiunii a stimulat posibilitățile de cîștig ale tractoriștilor și a redus prețul de cost prin renunțarea în unele locuri la funcția de batozar. Lucrînd singur, cu un asemenea agregat, tractoristul a primit pentru fiecare normă de lucru îndeplinită nu 37 lei, ci 55,50 lei, iar stațiunea a făcut o economie de 18,50 lei. Aci mai trebuie adăugat că aceasta a fost posibil datorită faptului că s-au folosit coșari permanenți. Incă de acum doi ani, S.M.T.-Aiud are la treier coșari permanenți. Aceștia sînt recrutați din rîndul celor mai destoinici țărani muncitori din raion. La începutul fiecărui an, ei încheie cu stațiunea un contract. In baza contractului, S.M.T.-ul se obligă să le asigure de lucru, retribuirea fiind făcută după legile în vigoare, adică de către țăranii muncitori cărora li se treieră. La rîndul lor, coșarii se obligă prin contract să respecte toate dispozițiile stațiunii, să urmeze batoza oriunde s-ar deplasa ea, pe tot timpul campaniei de treier. Cu puțin timp înainte de începerea treierișului, coșarii sînt aduși la stațiune unde li se face un instructaj privind organizarea muncii pe arii. Apoi, împreună cu tractoriștii, iau în primire batozele. Lucrînd mai mulți ani de-a rîndul pe batoze, acești oameni s-au specializat, reușind să organizeze mai temeinic munca pe arii și dînd totodată un prețios sprijin tractoristului în îngrijirea batozei.

Totuși, la S.M.T.-Aiud prețul de cost pe hantru, luat în ansamblu, a crescut. Care sînt cauzele?

Tractoarele și mașinile agricole au fost într-adevăr mai bine reparate în iarna trecută (1954-1955). Prețul de cost la reparații nu a fost însă respectat. De fiecare hantru el a sporit cu 2,30 lei. Cauza nerealizării planului prețului de cost constă în faptul că, în campaniile agricole ale anului 1954, tractoarele nu au fost rațional exploatate și îngrijite, ceea ce a dus la uzuri premature și deci, la reparații supranormative. Cu totul alta este situația acum, după un an de exploatare și îngrijire mai rațională a tractoarelor.

Pentru primul trimestru al acestui an, care de altfel înglobează întreaga campanie de reparații de iarnă, S.M.T.-ului Aiud i-a fost alocată o sumă importantă de bani. La încheierea campaniei de reparații, contabilizîndu-se sumele cheltuite, s-a constatat că reparațiile din acest semestru au costat cu 39.576 lei mai puțin.

Un alt compartiment în care prețul de cost a fost încărcat anul trecut este cel al cheltuielilor administrative. Pe lîngă faptul că nu s-a făcut nimic pentru reducerea personalului administrativ, fondul de deplasări a fost mult depășit. De ce au sporit cheltuielile de deplasare? Din mai multe motive: Conducerea stațiunii nu a reușit să-și organizeze temeinic munca, astfel că în vîrfurile de campanii a scos pe teren, pentru a face față situației, mai mulți oameni decît erau prevăzuți. Pe această cale, cheltuielile de deplasări au crescut. Pe de altă parte, din vina stațiunii, a serviciului regional S.M.T și a altor organe de resort, mulți delegați ai S.M.T.-ului au colindat în anul trecut zile întregi după piesele necesare. Serviciul regional S.M.T. a chemat la regiune oameni din S.M.T. care și-au pierdut zile prețioase de muncă și au cheltuit sume importante din fondurile de deplasări ale stațiunii.

Ce și-a propus conducerea S.M.T.-ului Aiud pentru anul acesta? Să reducă prețul de cost cu 4 lei pe hantru. Adică 2 lei la reparații, lucru care de altfel, aproape s-a și realizat, un leu la consumul de carburanți și lubrefianți și un leu la salarii. In acest scop, un mecanic de atelier a fost trecut să lucreze pe tractor, iar o bucătăreasă de la cantina S.M.T.-ului va fi încadrată ca bucătăreasă de brigadă.

Directorul S.M.T.-ului Aiud, tovarășul Gavril Cheregi, consideră că reducerea continuă a prețului de cost, creșterea productivității muncii, vor fi asigurate de o bună îngrijire a tractoarelor și a mașinilor agricole, de folosirea graficului orar pe scară mai largă, de o folosire mai rațională a capacității de lucru a tractoarelor — prin extinderea cuplajelor de mai multe mașini la un tractor — de intensificarea și desfășurarea continuă a muncii pentru formarea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

Tovarășul Cheregi n-a uitat însă a ne aminti că toate acestea vor putea fi într-adevăr realizate, numai dacă toți muncitorii S.M.T.-Aiud le vor înțelege importanța și vor lupta zi de zi pentru traducerea lor în fapte.

Pentru aceasta însă este nevoie și de contribuția organizației de bază U.T.M., care trebuie să pună în fața tinerilor problemele concrete ale creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. Fiecare tînăr mecanizator să fie lămurit că între creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost pe deoparte și ridicarea continuă a salariului lor real există o strînsă legătură. Unele realizări dobîndite pînă acum de mecanizatorii S.M.T.-ului Aiud, ca și măsurile întreprinse de conducerea stațiunii, lasă să se întrevadă că ei se vor achita cu mai mult succes în anul acesta de sarcinile ce le revin, sporind productivitatea muncii și reducînd prețul de cost pe hantru așa cum și-au propus.

IOAN ȘERBU

Artiștii plastici amatori

La expoziția de artă plastică a artiștilor amatori am remarcat tabloul „Portretul unui tînăr utemist", aparținînd lui Gh. Kalerghi. Tabloul ce exprimă seninătate, optimism, elan tineresc este expus în sala Casei de cultură a sindicatelor din Capitală, la expoziția interraională de artă plastică a artiștilor amatori, în cadrul celui de-al IV-lea concurs al cercurilor de artiști amatori ale sindicatelor.

Nu fără emoție participi la vernisajul unei expoziții de lucrări ale artiștilor amatori. Astăzi, năzuința către frumos, către înalt, bogata fantezie a poporului își găsesc prețuirea meritată. Nesecatul izvor generator de frumos al poporului s-a manifestat întotdeauna, dar niciodată cu plinătatea pe care i-o oferă zilele noastre. 300 de lucrări au fost prezentate în această expoziție.

Datorită condițiilor create de partid și guvern, oamenii muncii se pot manifesta în voie și în domeniul creației plastice. Nu poți să nu rămîi plăcut surprins de îndemînarea și siguranța pe care le vădește în mînuirea pensulei tînăra Aida Tasgian (de la Imprimeria de timbre, din cadrul C.C.S.L. Finanțe-Sfaturi), care a prezentat la expoziție un peisaj în ulei — „Valea Timișului", în culori intense, ori de realizarea remarcabilelor peisaje „Inserare în sat" de M. Badea (Institutul Cantacuzino), „Strada Ecoului-București", al lui N. Ștefănescu (Ministerul Agriculturii), peisajul cîmpenesc al lui C. Horia (funcționar la Tribunalul raionului Lenin) etc. Portretele în creion, executate de A. Maftei (în vîrstă de numai 13 ani, elev în clasa a VIII-a la Liceul nr. 1 „N. Bălcescu"), relevă un talent cu frumoase perspective.

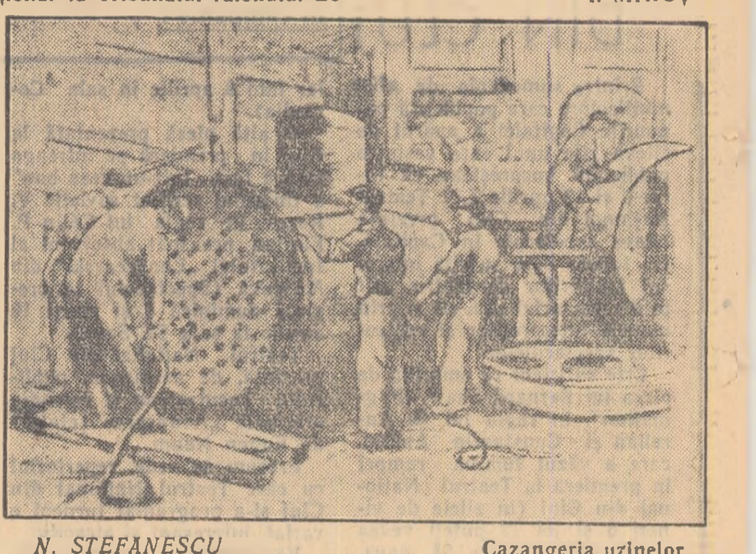
Din seria pieselor care înfățișează aspecte ale vieții noi, un real interes îl prezintă „Dezțelenire" (tractoare arînd pe tarla) pictură în ulei de plutonierul I. Țolași, sculptura în lemn care înfățișează o femeie cosind, de Tretiacenco Dima, schițele în tuș ale lui N. Ștefănescu, dintre care se relevă „Cazangeria uzinelor Steaua Roșie" — și altele.

Ceea ce caracterizează, în ansamblu, lucrările expuse aici, este varietatea de genuri. Dintre acestea, predomină pictura în ulei, după care urmează acuarela, desenul, schița etc.

Tematica lucrărilor expuse este însă monotonă. Abundă peisajul și natura moartă, în timp ce motivele de inspirație care să aibă ca temă viața nouă, pulsul clocotitor al înfăptuirilor noastre — ca și lucrările de gen — sînt prea puțin ilustrate în creația artiștilor amatori prezenți la această expoziție.

Artiștii plastici amatori trebuie să lupte pentru o mai trainică documentare, pentru lărgirea orizontului lor tematic, prin cunoașterea vieții înconjurătoare, sezisarea aspectelor esențiale ale societății noastre, a problemelor ei arzătoare.

I. MIHUȚ

N. ȘTEFANESCU — Cazangeria uzinelor „Steaua Roșie"

Scrisori către redacție

Se așteaptă un Făt Frumos

E puțin spus că în comuna Izvoru din raionul Craiova activitatea culturală se desfășoară în condiții nesatisfăcătoare. Și cum să nu fie așa, dacă în această comună nu există un cămin cultural?

Tinerii și-au exprimat în repetate rînduri dorința de a participa prin muncă voluntară la construirea acestui cămin. Conducerea sfatului popular însă nu s-a lăsat de loc înduplecată. Ea așteaptă poate un Făt Frumos din povești care, prin simpla ridicare a unui deget, să facă să apară din pămînt, din iarbă verde, fără nici o bătaie de cap din partea sfatului popular al comunei, un cămin cultural cu totul și cu totul pe placul și după nevoile cetățenilor din comună. Pînă la sosirea lui este cazul ca de urgență conducerea sfatului popular să ia măsuri pentru soluționarea acestei probleme pe scară locală, iar sfatul popular raional să acorde sprijinul necesar.

Corespondent
GH. V. CONSTANTIN

Unde duce cîteodată „pasiunea"

Impletitul dantelei este o îndeletnicire plăcută și utilă. De aceasta m-am convins mai ales în noaptea de 3-4 martie, cînd m-am dus la casa de bilete a gării C.F.R. Filiași să-mi iau bilet pentru trenul 105 în direcția Turnu-Severin. Tovarășa casieră, foarte „atentă" cu călătorii, a lăsat lucrul de-o parte (o splendidă dantelă cu multe colțulețe) și m-a servit „conștiincioasă" dîndu-mi biletul propriu-zis și suplimentul pentru locul 56 din vagonul 8. Mă urc vesel în vagon. Veselia însă îmi dispărea pe măsură ce mă apropiam de capătul vagonului, deoarece am constatat că vagonul avea numai 36 locuri iar cel ce purta numărul 36 era ocupat. Dar locul meu cu numărul 56? Nicăieri. A dispărut odată cu conștiinciozitatea tovarășei Radovici Angela, casiera din gara C.F.R. Filiași. Este evident că greșeala făcută se datorește pasiunii ei pentru împletitul dantelei în timpul serviciului.

Corespondent
IONEL STOICAN

Ștefan Luca

DUMITRU POP

— NUVELA —

(Urmare din numerele 2151, 2153 și 2154)

III

— Mă cheamă Vîrvaru, Alexandru Vîrvaru, îi zise noul tovarăș de pescuit.

Era un om cumsecade, destul de sprinten în mișcări. Purta mustață tunsă mărunt. Privirea-i părea obosită, doar din cînd în cînd i se înviora și-atunci un zîmbet fugar îi descrețea fața.

— Pe mine Pop, îi răspunse Dumitru, și ca și cum s-ar fi simțit dator să repete, adăugă: Dumitru Pop.

Altceva nu-și mai spuseră. Își pregătiră uneltele și începură să pescuiască.

La început, Dumitru Pop urmări atent mișcările, felul de-a se purta al noului său cunoscut, fiindu-i recunoscător că prin venirea lui îi dă putință să-și alunge pentru o vreme gîndurile. Omul se arăta absorbit de îndeletnicire, îi arunca rar cîte-o privire și atunci nu-l privea voit prietenos și nici nu încerca să-i vorbească cu cuvinte cum fac de obicei unii care vor să se împrietenească cu orice preț. Semn că-i plăcea mai mult decît orice îndeletnicirea cu undița. Intr-un tîrziu doar, cînd s-a ridicat să schimbe momeala la cîrligul de fund, îi mărturisi:

— Nicăieri nu-mi place să pescuiesc ca în apele de șes. Sălciile, apa asta leneșă, care curge ca-n silă, cu părere de rău... Poate unde meseria m-a purtat tot prin alte locuri. Omul aleargă după ceea ce-i lipsește. Și-apoi, mai ales, îmi place Mureșul... Să nu mă mut din loc în loc. Te poți gîndi în voie..

Dumitru Pop încuviință tăcut, simțind că nici el n-ar schimba pentru nimic în lume Mureșul și că și lui îi place să arunce undița și-apoi să-și pironească ochii pe pluta aproape nemișcată. Și din nou se simți ca altădată la pescuit. Slobod de griji, cu mintea neotrăvită de îndoiala în faptele sale. Dori pe

18

Prietena mea Mioara

Imi amintesc de ziua aceea minunată de august, cînd am cunoscut-o pe Mioara. Soarele de vară se juca zglobiu, aruncîndu-și razele de aur pretutindeni, mîngîind cu căldura sa curtea, arborii și mai mult parcă decît acestea: clădirea școlii ce se ridica măreață, impunătoare, cu zidurile și ferestrele strălucitoare de curățenie.

Stăteam pe iarbă, ținînd pe genunchi un caiet și mă străduiam să rezolv o problemă. Pe cînd întreaga mea atenție era concentrată asupra acestui lucru, s-a apropiat de mine o fată. S-a aplecat deasupra mea și mi-a zîmbit.

— Bine te-am găsit — mi-a spus ea, pe cînd mă dădeam puțin mai la o parte, pentru a-i face loc alături de mine pe iarbă.

— Bine ai venit — a fost răspunsul meu.

I-am povestit apoi întîmplarea cu năstrușnica problemă ce parcă într-adins își ascundea rezultatul, fugind de mine. Cît de ușoară mi s-a părut apoi, cînd fata care se așezase lîngă mine îmi explica pe îndelete ceea ce mă încurcase pe mine cu cîteva minute înainte.

Am aflat că se numea Mioara Niță. Și pe cînd în întreaga Capitală, în parcurile și grădinile înflorite, pe întinsele și umbroasele bulevarde se închegau în acele zile de august ale anului 1953 zeci și sute de prietenii între tinerii veniți de pretutindeni, s-a înfiripat simplă și trainică și prietenia noastră. De atunci, așteptam cu nerăbdare să ne întîlnim în banca curată la școala unde dădusem împreună examenul de admitere, pentru a asculta împreună lecțiile tovarășilor profesori.

A trecut un an... au trecut doi... Bogată și variată a fost activitatea prietenei mele. In uniforma curată, cu gulerașul alb la gît, o poți vedea veșnic în școală, ba prin laboratorul de științele naturii, ba stînd liniștită într-o bancă alături de o colegă care întîmpină greutăți în studiu, ajutînd-o.

Și în afară de școală, Mioara este tot atît de harnică și conștiincioasă. Cînd ajunge acasă, în primul rînd își face temele. Atunci cînd învață, citește întîi notițele, le sistematizează, studiază manualul și apoi scrie tema. După lecții, în timpul liber, citește o carte, ajută mamei, fraților mai mici să-și pregătească lecțiile — și cîte alte lucruri frumoase nu face!

E modestă și bună prietena mea. Sîntem în al treilea an de cînd ne-am împrietenit și între noi nu s-au ivit niciodată neînțelegeri. Nu am uitat să ne împărtășim nici tainele ce străbat inima noastră tînără și înflăcărată la această vîrstă. Ea mă ajută pe mine, uneori ne ajutăm reciproc să învățăm cît mai bine, cît mai mult. Meseria de învățătoare pe care ne-am ales-o ne cere această pregătire.

Așa este prietena mea, Mioara!

FL. CONSTANTINESCU
Șc. pedagogică mixtă nr. 1 București

loc să-l întrebe ceva pe acest om, oarecum apropiat. Dar nu găsea nimic nimerit și se sfia. Doar atît a înțeles că omul n-a stat pe loc și c-a umblat în multe părți. Cine știe cu ce s-o fi ocupat? După obraz s-ar părea c-ar fi fost mai curînd muncitor. Fața înnegrită cu abia văzute punctișoare negre-cafenii pe pomeții obrajilor, mîinile cu urme de cărbune, de pulberi, care nu se mai pot șterge cu tot săpunul din lume, dovedeau că omul a lucrat toată viața.

Se trezi că-i spune:

— Îi drept. Nicăieri nu poți să te gîndești ca aici, la toate. Le vezi altcum.

Vîrvaru îl privi îndelung, potrivindu-și între degete lungimea corzii și aruncă, cu o icnitură scurtă, plumbul departe în apă.

— I-o mare bucurie. Și asta n-o pot înțelege decît cei care vin la apă mînați nu atît de plăcerea de a prinde un pește, cît de a-și petrece vremea curat.

Dumitru Pop își trase și el undița din apă, alese o rîmă, apoi se depărtă în josul apei să caute de cealaltă vargă. Cînd se-ntoarse, Vîrvaru îi zise, urmîndu-și parcă spusele dinainte:

— Dumitale, care intri curînd pe deplin în partid, îți folosește de minune.

Dumitru Pop tresări, mirîndu-se cum de știe toată lumea asemenea lucruri, descifrînd în vorbele omului din fața lui și înțelesuri ascunse, nespuse pe față.

Și, ca să schimbe vorba, îl întrebă pe unde a lucrat.

— Am fost mecanic de locomotivă! Douăzeci și cinci de ani încheiați.

— Doar n-o fi? își șopti Dumitru Pop. Doamne, doamne multe se mai întîmplă pe lume.

Dar dîndu-și seama că un asemenea lucru ar fi cu neputință, murmură:

— Nu poate fi... nu...

Vîrvaru pescuia însă liniștit, mai departe, atent la pluta ce se întorcea agale spre spuma cu bulbuci mari, de pe marginea apei.

Ca și cum ar fi privit într-o fîntînă și cineva ar fi aruncat în ea o piatră, tulburîndu-i oglinda, în mintea lui Dumitru Pop se destrămă limpezimea acestei după-amiezi tîrzii de vară.

— Omul trebuie undeva să trăiască. Eu și cu el am mai rămas. Poate și acum umblă cu trenul. Poate a trecut și pe aici...

Așa-i. Se-ntîmplă între doi oameni un lucru pe care apoi îl duci cu tine toată viața. Și pe care cînd se întîmplă nu-l întîlnești? Nu-i cu putință. De mult, șase oameni erau aliniați în fața unui mecanic de locomotivă, tot smead, tot cu urmele muncii lui grele

19

întipărite pe crețurile feței, pe mîini, pe toată înfățișarea lui, ca și acest om de lîngă el. Nu poți crede că nu-i același, într-atîta i-a istovit la fel, și pe unul și pe celălalt, viața. Șase oameni n-au avut inima să tragă în el. El a scăpat și șase oameni au înțeles deodată că viața poate fi și altcum trăită. Cu alt înțeles. Și chiar el, Dumitru Pop, a trăit de-atunci într-o așteptare a adevăratului înțeles. Acest înțeles se datora omului scăpat de la moarte. Și acest înțeles l-a avut în mînă pînă anul trecut. A fost pînă anul trecut rotund, închegat, împlinit.

El însă a mințit. A mințit deși n-a spus nu la o faptă săvîrșită. N-a săvîrșit nimic rău, dar în lumea aceasta trebuie să alegi în așa fel încît să zici cu toată ființa ta, da sau nu. El s-a ferit. De partea cui îi el acum? De partea lui Mărian Toader, a comuniștilor din sat? De care s-a înstrăinat, și se înstrăinează și mai mult? Dar dacă cineva i-ar istorisi lui o asemenea întîmplare, l-ar crede? Mărian Toader ar băga mîna-n foc pentru el, dar el pentru Mărian Toader? Îs ca un cocostîrc, gîndi.

— Trage!

Strigase Vîrvaru. Lui i se păruse că locotenentul Băbeanu. Dumitru Pop se-ntoarse.

— Vezi că trage la dumneata!

Deasupra lor se fugăreau nori de vată, pe Mureș totul era pustiu, doar apa limpede și leneșă, lucioasă ca oglinda, era fulgerată din loc în loc de săriturile scurte ale cîte unui pește.

— Ești gîndit, rosti, mișcîndu-și ochii de pe undița lui, Vîrvaru. Cred. Nu mai e mult și-o să vie sîmbăta. Cine n-ar fi ca dumneata? Acum zece ani și eu m-am gîndit mult. Alții s-au gîndit mai puțin.

Dumitru Pop ar fi vrut să-i spună că și el s-a gîndit, de cîțiva ani, tot timpul, cu multă seriozitate la asta, dar că de-un an de zile... și-apoi să vii după un an și să afli că ți-a fost teamă și rușine că nu vei fi crezut.

Și toată viața i se păru goală, ca o casă părăsită. Îl durea că nu poate fi ca alții, măsurat cu el însuși, că nu se poate bucura de nimic pe lumea asta, nici de casă, nici de copii, de nimic. Am lăsat de azi pe mîine și s-a ajuns să nu fie timp acum.

Poate că omul acesta-l va înțelege, dar poate că-n clipa aceasta, în care pescuitul a devenit un chin, l-ar înțelege fiecare, l-ar înțelege și Mărian și Ganea? Poate l-ar fi înțeles de pe atunci? Și n-ar mai fi trebuit să tacă, să tacă, ca un prost, își spuse.

— Ți-i să-ți spun? Nu mă cunoaște, nu-l cunosc... mai bine... să vedem.

20

Și ca atunci cînd te hotărăști de-odată la un lucru la care tu nu te-ai gîndit, cu dinadins, la început, dar spre făptuirea căruia te-ndeamnă toată ființa ta, Dumitru Pop se hotărî să scape de povară, s-o depene cuiva, s-o spună cu glas tare. S-o spună fără amînare.

Și se mira el însuși cît de ușor îi veneau gîndurile, și se mira că tot sufletul lui cerea ca în clipa asta să-l descarce, în fața unui om, care-l asculta uimit, dar care nu bănuia că-n clipa aceea Dumitru Pop era încredințat că nimănui altuia nu-i spune totul, decît mecanicului de locomotivă, dintr-un colț de pădure moldovenesc, care călca sprinten, cu picioarele desculțe și-i curgeau picuri mari de sudoare pe obraz.

*

— ...Nu te mira că ți-am povestit... de-un an de zile pare că cineva mi-a dat să mănînc dintr-un blid cu fiere. Am vrut să le spun încă a doua zi. Nu le-am spus. Am vrut să spun la raion. N-am spus. Nimeni n-a rămas... doar eu ca un cocostîrc, umblu buimac și-aștept... și mi-i greu să stau între oameni... ei îs așa de curați, rîd, se bucură, trăiesc... eu am de toate, da-n toate-i amestecată fierea și nu știu unde să mă mai duc.

Dumitru Pop răsuflă adînc, apoi văzînd că celălalt vrea să-i spună ceva, îi apăsă mîna:

— Cînd eram mic nu s-a pierdut o oaie. Venea întotdeauna după mine. Așa că m-am deprins să nu mă mai uit după ea. Cînd am mînat oile acasă, lipsea tocmai „Tiri". Așa-i ziceam. Nu știu ce s-a-ntîmplat cu oaia. Dacă n-aș fi fost deprins cu ea m-aș fi uitat mereu înapoi și poate n-aș fi pierdut-o. Așa și eu. Eram deprins să nu mă mai uit înapoi. Acum lucrul e pos. M-am uitat înapoi și am pierdut celelalte oi.

Rîse amărît:

— N-am știut să mă păzesc toate oile. Și mă uitam la copiii ceilalți și mă gîndeam: de ce nu-s eu un alt copil, care n-a pierdut oaia? Cît de fericit trebuie să fie Milu, copilul vecinului, că n-a pierdut oi! Și credeam că-s cel mai blestemat copil din lumea asta. Așa cred și-acum...

Dumitru Pop tăcu. Se simțea obosit, dar ciudat de liniștit, ca un înotător care răzbind cu eforturi uriașe să învingă un vîrtej primejdios, se simte la adăpost, întins pe mal, și i se pare că nu el, ci altul a fost în vîrtej. Deși avea o două oară n-ar intra, socotește că nici nu s-ar fi putut altfel.

Vîrvaru își aplecase capul în pămînt. O șuviță de păr încă-

21

runțit îi alunecă pe frunte. Știa că Dumitru Pop nu are trebuință de un răspuns grabnic. O asemenea mărturisire nu se face cu una cu două, chiar dacă oamenii se cunosc, să zicem într-un vagon de tren și nu s-au mai văzut, nici n-or să se mai vadă. Cel care spune asemenea lucruri înseamnă că nu poate face altfel, că într-un fel sau altul cel care ascultă poate să fie oricine.

Doar că răspunsul nu trebuie să-l dea oricine și mai ales oricui.

Intr-un tîrziu, rosti, încet, repetîndu-se din loc în loc.

— Îmi închipui ce greu îți venea cînd se făcea apelul în ședințele organizației de bază... dar ești vinovat, să știi, ești vinovat... Nu aveai dreptul, nu aveai dreptul să-ți faci atîta sînge rău, singur. Nu aveai dreptul să fii nefericit, atît de nefericit timp de un an. Îți dai seama? Nu aveai dreptul! Ca un melc în găoacea lui. Te-ai frămîntat, te-ai sfărîmat fără să te gîndești la tovarășii dumitale. Nu aveai dreptul să fii nefericit. În cazuri de-acestea nu se greșește.

Apoi, după un răstimp:

— Cînd e vorba de soarta unui om, nu se greșește. Nu l-am cunoscut pe omul dumitale, deși-s mecanic de locomotivă. Mi se pare că nici nu știu cum îl cheamă. Nu-i nimic. Dovada ești dumneata...

Dumitru Pop îl asculta, înțelegea tot ce-i spunea Vîrvaru și încerca senzația pe care o are un om care scăpînd de o mare durere nu știe ce să pună în locul ei.

— Dar, dumneata, mă crezi? îl întrebă, șoptit.

Vîrvaru se ridică încet și trăgînd cu băgare de seamă de struna undiței, ca să se încredințeze că în palmă nu era o părere, rosti:

— Te cred, frate, te cred. Nici nu se poate altfel. Asemenea lucruri nu le poți ascunde și dumneata nu le-ai ascuns. Nu ești omul ăla. Asta poate s-o facă un tîlhar. Nici nu trebuia să mă întrebi. Dar știu că de asta ai acum mare nevoie. Te cred!

— Da, poate nu trebuia... șopti, ca pentru sine, Dumitru.

Știa la rîndul său că pentru el și pentru ceea ce începea de acum acest lucru era cel mai de seamă. Aștepta, împăcat, sîmbăta.

(Sfîrșit)

22

În ajutorul celor ce studiază documentele celui de-al doilea Congres al P. M. R.

Despre etapele luptei pentru făurirea şi consolidarea orînduirii democrat-populare

(Continuare din numărul 2154)

In înfăptuirea reformei agrare, în cucerirea prefecturilor, în marile demonstraţii de stradă — un rol important l-a avut tineretul mobilizat în luptă sub conducerea partidului de către Uniunea Tineretului Comunist.

In condiţiile acestei lupte cu caracter agrar, antifeudal s-a rezolvat sarcina făuririi alianţei între clasa muncitoare şi masele ţărăneşti sub conducerea clasei muncitoare.

In afară de aliaţii proletariatului în această etapă — ţărănimea şi celelalte pături mic-burgheze — din frontul democratic larg făurit de partid făceau parte şi rezerve indirecte Intr-adevăr, o particularitate a revoluţiei în prima ei etapă a fost faptul că s-a stabilit o colaborare provizorie cu o parte a burgheziei, ceea ce n-a schimbat caracterul puterii şi n-a constituit o piedică în înfăptuirea transformărilor democratice, revoluţionare în ţară, ori a măsurilor anticapitaliste luate de noul regim.

O deosebită importanţă o are precizarea în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. a problemei raportului de forţe şi a caracterului puterii în prima perioadă a acestei etape cînd: „...deşi burghezia şi moşierimea mai precumpăneau încă în guvern şi în aparatul de stat, victoria insurecţiei populare, în îmbinare cu misiunea eliberatoare îndeplinită de Armata Sovietică, a dat lovitura hotărîtoare poziţiilor deţinute de clasele exploatatoare creînd condiţiile pentru instaurarea puterii populare".

Intr-adevăr guvernele din perioada 23 August 1944 — 6 Martie 1945 au fost guverne cu o majoritate reacţionară care sabotau efortul de război antihitlerist, încercau să împiedice înfăptuirea revendicărilor democratice cerute de oamenii muncii şi să stăvilească avîntul revoluţionar. Acestei puteri, a burgheziei şi moşierimii, i se opunea embrionul noii puteri revoluţionare, forţele ce constituiau elementele noii puteri democrat-populare şi anume: Frontul naţional democrat, care reunea partidele şi grupările democratice sub conducerea P.C.R şi care cucerise unele poziţii în guvern şi în aparatul de stat; comitetele sindicale din întreprinderi; masele muncitoare stăpîne pe stradă, în uzine şi fabrici: comitetele ţărăneşti care izgoneau pe moşieri şi înfăptuiau reforma agrară

O mare însemnătate în lupta maselor populare a avut-o platforma largă de revendicări democratice pe care Partidul Comunist în înţelegere cu Partidul social-democrat a propus-o tuturor partidelor Partidele antipopulare naţional-ţărănist şi naţional-liberal au refuzat să accepte această platformă dar n-au putut împiedica crearea frontului larg democratic.

Culminînd acţiunile revoluţionare de masă — cucerirea prefecturilor, preturilor şi primăriilor, înfăptuirea reformei agrare şi a altor măsuri democratice realizate peste capul guvernului — masele populare de la oraşe şi sate au hotărît soarta bătăliei pentru putere instaurînd regimul democrat-popular la 6 Martie 1945 Astfel a fost făurită datorită luptei hotărîte a maselor populare conduse de Partidul Comunist, puterea democrat-populară — formă a dictaturii revoluţionar-democratice a proletariatului şi ţărănimii sub conducerea proletariatului

In anii 1946 şi 1947 în ţara noastră a fost folosit ca instrument al noii puteri parlamentul. In parlament erau reprezentate: Partidul Comunist partidul social-democrat, Frontul Plugarilor, partidul naţional popular, Uniunea Populară Maghiară, partidul liberal şi diferite alte grupări politice Puterea populară a înfăptuit pentru prima dată în ţara noastră în mod real votul universal. Alegerile generale din 1946, la care au participat şi partidele burghezo-moşiereşti s-au terminat prin victoria forţelor democratice; ele au confirmat izolarea completă de mase a partidelor „istorice" şi hotărîrea oamenilor muncii, vîrstnici şi tineri, de a păşi pe calea democraţiei populare.

Noua putere democrat-populară, a cărei forţă conducătoare o constituia partidul clasei muncitoare, a mobilizat forţele poporului înspre refacerea economiei naţionale, a înfăptuit reforme democratice, a lichidat asuprirea naţională a minorităţilor naţionale din Romînia; masele populare conduse de partid au respins cu hotărîre încercările statelor imperialiste de a sprijini forţele reacţiunii şi de a se amesteca în treburile interne; în această perioadă ţara noastră s-a smuls din sistemul imperialist.

„Aşadar — se arată în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. — **în prima etapă a revoluţiei** a fost instaurată puterea democrat-populară; au fost lichidate rămăşiţele feudale la sate şi desfiinţată moşierimea ca clasă; au fost înfăptuite reforme democratice; au fost zdrobite forţele politice ale burgheziei şi moşierimii; ţara noastră s-a desprins de sistemul imperialist şi a pus capăt stării de dependenţă faţă de ţările imperialiste". In acest fel prima etapă a revoluţiei a avut un caracter **agrar, antifeudal şi antiimperialist.**

A DOUA ETAPĂ A REVOLUŢIEI DEMOCRAT-POPULARE

Cu toate că în prima etapă s-a menţinut neconcordanţa între relaţiile de producţie capitaliste şi caracterul forţelor de producţie, au fost înfăptuite o serie de măsuri cu caracter anticapitalist menite să îngrădească elementele capitaliste de la oraşe şi sate, şi anume: controlul muncitoresc sub forma oficiilor industriale, reforma monetară din 1947, legea cu privire la interzicerea cumpărărilor de pămînt de către chiaburi, etatizarea Băncii Naţionale. Aceste fapte ca şi acela că unele sarcini rămase nerezolvate din prima etapă au fost realizate de către revoluţia socialistă arată că cele două etape nu pot fi despărţite în mod mecanic şi nici strict delimitate în timp, ele constituind **un proces revoluţionar neîntrerupt.**

Infăptuirea cu succes a sarcinilor primei etape a dus la trecerea paşnică şi rapidă la a doua etapă a revoluţiei.

Trecerea la cea de a doua etapă a revoluţiei a fost marcată de schimbarea calitativă produsă în conţinutul puterii. In timp ce în **prima etapă** conţinutul puterii îl reprezenta **dictatura revoluţionar-democratică a proletariatului şi ţărănimii, sub conducerea proletariatului,** — în cea de a doua etapă conţinutul puterii îl constituie **dictatura proletariatului.**

Caracterizînd dictatura revoluţionar-democratică a proletariatului şi ţărănimii, Lenin scria: „Ea va putea, în cel mai bun caz să facă o reîmpărţire radicală a proprietăţii funciare în folosul ţărănimii, să înfăptuiască un democratism consecvent şi deplin care să meargă pînă la republică să pună bazele unei serioase îmbunătăţiri a situaţiei muncitorilor şi a ridicării nivelului lor de trai..." (Opere alese vol I, pag 486).

Tot astfel, în prima etapă, statul nostru democrat-popular a putut înfăptui o serie de însemnate transformări însă, în general, în limitele sarcinilor desăvîrşirii revoluţiei burghezo-democratice Aceste obiective ca şi însăşi participarea în guvern a unor reprezentanţi ai burgheziei, menţinerea monarhiei şi a partidelor politice burghezo-moşiereşti au determinat limitele puterii existente în prima etapă a revoluţiei democrat-populare Cu toate acestea puterea de stat ca formă a dictaturii revoluţionar-democratice a proletariatului şi ţărănimii sub conducerea proletariatului a constituit o necesitate pe calea făuririi orînduirii democrat-populare fiind o confirmare concretă a tezei leniniste despre varietatea formelor de trecere la socialism în ce priveşte specificul democraţiei şi ritmul transformărilor

Pentru trecerea rapidă la etapa revoluţiei socialiste a cărei premiză o crease hegemonia proletariatului era necesară transformarea calitativă a puterii făurirea statului democrat popular ca formă a dictaturii clasei muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare.

„Particularitatea acestei schimbări calitative în conţinutul puterii — se arată în Raport — constă în faptul că ea nu s-a mai produs pe calea unei explozii revoluţionare, ci a fost săvîrşită, cu sprijinul maselor, de către însăşi conducerea de stat"

Acesta este tocmai caracterul acţiunilor petrecute în 1947-1948 care au dus la înfăptuirea acestei radicale transformări calitative — nu pe calea unor ciocniri armate, a unor explozii revoluţionare Abolirea monarhiei şi înlăturarea grupărilor burgheze din guvern, proclamarea Republicii Populare Romîne, adoptarea primei Constituţii democratice — iată diferite momente ale acestui proces paşnic, înfăptuit din iniţiativa conducerii de stat, cu sprijinul acţiunii revoluţionare a maselor de oameni ai muncii vîrstnici şi tineri conduse de partid

Acest proces a marcat trecerea de la prima etapă la cea de a doua — etapa revoluţiei socialiste, pe care continuăm s-o străbatem Forţa conducătoare în stat în această etapă a fost şi este Partidul Muncitoresc Romîn. Aşa cum se arată în documentele Congresului al II-lea, Partidul Muncitoresc Romîn a fost făurit prin unificarea pe baza principiilor marxist-leniniste a Partidului Comunist Romîn şi a partidului social-democrat; înaintea Congresului de unificare din februarie 1948, congresul partidului social-democrat votase în unanimitate unificarea cu Partidul Comunist pe baza platformei marxist-leniniste.

In etapa revoluţiei socialiste statul democrat-popular a devenit un stat de tip socialist, o formă a dictaturii proletariatului al cărui principiu suprem este alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare; în această etapă a fost desfiinţată clasa burgheziei industriale şi financiare înfăptuindu-se „exproprierea expropriatorilor"; s-a statornicit concordanţa deplină între relaţiile de producţie şi caracterul forţelor de producţie în ramurile naţionalizate ale economiei; oamenii muncii sub conducerea partidului **construiesc baza economică a socialismului.**

★

Analiza marxist-leninistă a etapelor luptei pentru instaurarea şi consolidarea orînduirii democrat-populare făcută la cel de al II-lea Congres al P.M.R. oferă posibilitatea de a trage în primul rînd concluzia că **regimul democrat-popular făurit în ţara noastră este opera poporului nostru, creaţia oamenilor muncii adevăraţii făuritori ai istoriei.** In patria democrat populară a oamenilor muncii, în transformările revoluţionare înfăptuite pe drumul construcţiei socialismului se închegă aspiraţiile de secole spre libertate şi fericire ale milioanelor de exploataţi, rodesc luptele crîncene şi jertfele sutelor de mii de luptători eroici anonimi pentru eliberare şi o viaţă mai bună, se întruchipează rezultatele eforturilor pline de abnegaţie şi patriotism ale constructorilor modeşti ai vieţii noi Tocmai adevărul vieţii desumflă balonul propagandistic imperialist după care regimul democrat-popular ar fi rezultat al „exportului revoluţiei". Făuritor al istoriei — poporul nostru a luptat şi şi-a luat soarta în propriile mîini. Şi el — călăuzit cu înţelepciune de partid — este făuritorul a tot ce s-a înfăptuit, pe calea transformărilor socialiste

Analiza transformărilor revoluţionare petrecute în ţara noastră în ultimul deceniu confirmă pe deplin teza posibilităţii trecerii fără război civil, deci pe calea paşnică spre socialism, atunci cînd există condiţii favorabile pentru această cale.

Transformările fundamentale din Romînia după răsturnarea dictaturii fasciste s-au petrecut fără război civil, în linii generale fără violenţă. Nu a fost necesar războiul civil, pentru că forţele reacţionare nu au fost în stare să-l înceapă, iar forţele revoluţionare nu aveau de ce să-l facă Un factor deosebit de important care a asigurat dezvoltarea paşnică a revoluţiei a fost faptul că puterea se afla deja efectiv în mîinile clasei muncitoare, care deţinea cele mai importante posturi în aparatul de stat. De aceea nu a avut loc o explozie revoluţionară, iar schimbarea puterii a fost înfăptuită de însăşi conducerea de stat, cu sprijinul maselor Intr-adevăr, forţele populare au devenit destul de puternice pentru a instaura regimul democrat-popular şi a împiedica cercurile reacţionare să pună în aplicare ameninţarea că vor dezlănţui războiul civil Dezvoltarea paşnică a revoluţiei a fost înlesnită şi de faptul că în acea perioadă, pe teritoriul Romîniei se afla Armata Sovietică, care fără să se amestece în treburile interne ale ţării noastre, prin simpla sa prezenţă, paraliza acţiunile forţelor reacţionare.

Cunoaşterea drumului istoric parcurs în anii revoluţiei democrat-populare subliniază imensul rol conducător şi transformator al statului major al oamenilor muncii — partidul clasei muncitoare — care şi-a dovedit capacitatea de a aplica creator şi pe deplin fidel învăţătura marxist-leninistă la condiţiile istorice concrete ale ţării noastre. Tocmai această conducere înţeleaptă este izvorul cel mai de seamă al încrederii în viitor, al elanului creator şi al hotărîrii oamenilor muncii de a păşi mai departe pe calea înfăptuirii pînă la capăt a măreţei revoluţii socialiste în Romînia.

Cunoaşterea etapelor luptei pentru făurirea şi consolidarea regimului democrat-popular trebuie să crească devotamentul tineretului nostru pentru popor, pentru partidul clasei muncitoare, să sporească eforturile constructive, creatoare ale tinerei generaţii, hotărîrea sa de a-şi închina şi mai departe forţele sale luptei pentru consolidarea regimului democrat popular, pentru întărirea statului nostru şi apărarea legalităţii populare, pentru construirea socialismului. Tineretul nostru muncitor, sorbind înţelepciune şi încredere în viitor din documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R., este hotărît să-şi mobilizeze toate forţele în lupta poporului nostru pentru înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de Congresul Partidului.

MIRON FLORIAN

Sport Sport Sport

Campion la 13 ani!

Nici nu vă puteţi închipui prin ce emoţii a trecut pionierul Bodea Marius, elev în clasa a VI-a a Şcolii medii de băieţi nr. 1 din Timişoara!

— Auzi — îşi zicea el — să nu-mi dea voie să particip la finalele Spartachiadei! Şi de ce? Pentru că încă nu am împlinit 13 ani!

Işi făurise atîtea planuri, se pregătise temeinic, la nici o materie n-avea notă mai mică de 5, era fruntaş pe şcoală, şi-acum... acum unii îi pun beţe în roate.

Ii venea nu ştiu ce să facă, să meargă la C.C.F.S regional şi să le spună celor de acolo:

— Tovarăşi, mai am cîteva zile şi împlinesc 13 ani... La 12 martie... Nu sînt prea mic! Şi-apoi de ce această „nedreptate"? Oare nu m-am clasat al doilea la concursul regional?

Pînă la urmă toate lucrurile s-au „lămurit".

Marius a împlinit 13 ani şi tovarăşii de la C.C.F.S. regional l-au anunţat într-o zi că va participa la finalele Spartachiadei.

...Iată-l pe Marius Bodea la Bucureşti Iată că a sosit şi prima zi de întreceri, primele emoţii.

Cînd crainicul sălii Floreasca a anunţat: „La masa a şasea se prezintă Bodea Marius din Timişoara şi Săniuţă Gheorghe din Oraşul Stalin", mulţi spectatori şi-au îndreptat atenţia înir-acolo. Chiar şi maestrul sportului Paul Pesch şi-a găsit un loc în apropierea mesei la care urma să joace un omuleţ nu cu mult mai înalt decît masa de joc.

Meciul nu era deloc uşor, mai ales că adversarul pionierului, frezorul Săniuţă de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, folosea o paletă cu burete.

De la primele mingi schimbate, Marius atacă puternic de pe ambele părţi. Cîştigă punct după punct. Iată că a cîştigat şi setul. Mulţi spectatori, atraşi de frumuseţea jocului practicat de micul şi talentatul finalist din oraşul de pe Bega răsplăteau cu vii aplauze jocul curajos şi îl încurajau.

— Hai Bodea!

— Bine Marius!

Calm, mişcîndu-se în jurul mesei ca un „argint viu", cu siguranţa unui jucător experimentat. Marius îşi continuă „tirul" punînd la grea încercare pe adversarul său şi cîştigînd al doilea set, al treilea, cu aceasta meciul şi calificarea pentru sferturile de finală. Deci, era printre primii 8 jucători ai finalei la tenis de masă!

După o luptă îndîrjită a cedat în faţa studentului Munteanu Valentin din Cluj.

Infrîngerea aceasta nu l-a descurajat; în proba de dublu băieţi alături de prietenul său Ioan Maier, au cucerit victorie după victorie şi chiar titlul de campioni ai Spartachiadei.

Astfel la 13 ani, pionierul Bodea a cucerit două titluri: unul de campion şi altul de cel mai tînăr finalist al Spartachiadei.

După terminarea partidelor pionierul a fost copleşit de întrebările ziariştilor, oficialilor şi concurenţilor. Tuturor le răspundea calm, tot aşa de calm cum s-a prezentat şi la masa de joc.

Cînd cineva l-a „reproşat" că „nu prea se află în relaţii bune cu apărarea", zîmbind, simpaticul Marius a găsit de îndată răspunsul:

— Tovarăşii de la C.C.F.S mă vor sprijini şi în această privinţă aşa cum m-au sprijinit şi pînă acum.

★

Jocul însufleţit al pionierului Bodea Marius, puterea sa de luptă, în ciuda vîrstei fragede au entuziasmat pe spectatori şi au atras atenţia specialiştilor.

El a dovedit că are un real talent, care trebuie cultivat cu grijă şi atenţie.

Numai astfel el va progresa şi se va impune ca un viitor jucător de valoare

Pînă atunci: muncă, perseverenţă, modestie şi... note cît mai bune la matematici, geografie, limba romînă...

MIRCEA MUNTEANU

Colţul ştiinţei şi tehnicii

„Lentila de cauciuc"

Un dezavantaj destul de mare al aparatelor fotografice, de filmat şi de televiziune obişnuite este faptul că obiectivele ce se întrebuinţează au unghiul de cuprindere fix Astfel, imaginea unui fotbalist filmată de la 2—3 metri umple complect cadrul fotografiei; în cazul cînd ne retragem cu aparatul în afara terenului, ea se va micşora mult, iar în cîmpul aparatului vor mai intra amănunte din cadrul înconjurător, care ne interesează mai puţin În acest caz, obiectivul va trebui schimbat cu altul, care să aibă un unghi de cuprindere mai mic (cu o distanţă focală mai mare) De aceea, operatorul este nevoit să ia cu sine la fiecare filmare o trusă de obiective cu diferite distanţe focale, deoarece fiecare din aceste obiective se potrivesc numai pentru filmarea de la o anumită distanţă a unui anumit obiect. Însă schimbarea obiectivelor este o operaţie care cere timp ducînd totodată şi la uzura aparatului de filmat. Aparatele de filmat de reportaj şi aparatele de televiziune sînt echipate cu discuri rotative cu obiective — „turele" — schimbarea obiectivelor făcîndu-se prin rotirea turelei. Rămîne totuşi dezavantajul că rotirea turelei rupe continuitatea filmului sau televizării, fapt supărător de exemplu în cazul filmărilor de actualităţi şi întreceri sportive.

De mai bine de 20 de ani constructorii de aparate optice lucrează la realizarea unui obiectiv cu distanţa focală variabilă, aşa numita *„lentilă de cauciuc"*, care să permită, de exemplu, menţinerea în acelaşi cadru a unui obiect mobil ce-şi schimbă distanţa faţă de aparat sau obţinerea unui efect care să dea impresia că aparatul se apropie sau se depărtează de obiectul de filmat. Operatorul „va alerga" după subiectul filmat prin simpla manevrare a obiectivului. Principiul unui asemenea obiectiv este schimbarea într-un anumit mod a distanţelor

dintre cele cîteva lentile care formează obiectivul.

Constructorii de aparate optice din Dresda (R D. Germană) au pus la punct un nou tip perfecţionat de obiectiv „transfocator" pentru cinematografie şi televiziune, numit *„Pentovar"*, care permite să se realizeze distanţe focale de la 30 la 120 mm. prin variaţie continuă.

A. NEGRU

Luna construcţiilor şi amenajărilor bazelor sportive

Cum să ne construim

terenul de VOLEI

Pe orice loc viran drept şi cu solul sănătos (fără mlaştini, depozite de gunoi etc) în incinta sau în apropierea locului de muncă, la oraşe şi sate, se pot construi unul sau mai multe terenuri de volei sau baschet. Terenurile de volei şi baschet se construiesc în acelaşi fel. Intr-unul din numerele viitoare ale ziarului, vom publica un material special în legătură cu amenajarea terenurilor de baschet.

La alegerea amplasamentului se vor prefera acele terenuri care permit cea mai rapidă scurgere a apelor de ploaie şi anume terenurile formate din straturi nisipoase sau din pietriş.

Terenurile de volei şi baschet sînt dreptunghiulare, cu dimensiuni fixe. Ele se construiesc în acelaşi fel. Se marchează terenul ales cu scînduri fixate înspre exterior, cu ţăruşi înfipţi în pămînt. In interiorul acestui dreptunghi se efectuează săpăturile şi se aşterne un strat de zgură sau un amestec de nisip şi argilă.

Adîncimea săpăturilor variază după natura învelişului ales, între 5 şi 20 cm şi se face pe întreaga suprafaţă.

Pentru scurgerea apei de pe terenurile de volei şi baschet este bine să se dea şi o înclinare terenului.

Terenul de volei are dimensiunile de joc de 9x18 m. şi cu un spaţiu de jur împrejur de 2,5-3,0 m Deci suprafaţa totală este de 14x23 m. sau 15x24 m. Liniile terenului se marchează cu benzi late de 5 cm.

Instalaţiile propriu zise sînt stîlpii şi plasa. Se pot adăuga 1-2 bănci pentru jucătorii de rezervă, scaune pentru arbitri, tabele de afişat rezultatele.

Stîlpii de volei se ridică deasupra terenului de joc cu 2,50 m. Se înfig în pămînt la 1 m. distanţă de marginile laterale ale ariei de joc (intervalul între cei doi stîlpi de volei este de 11 m. pentru terenul normal).

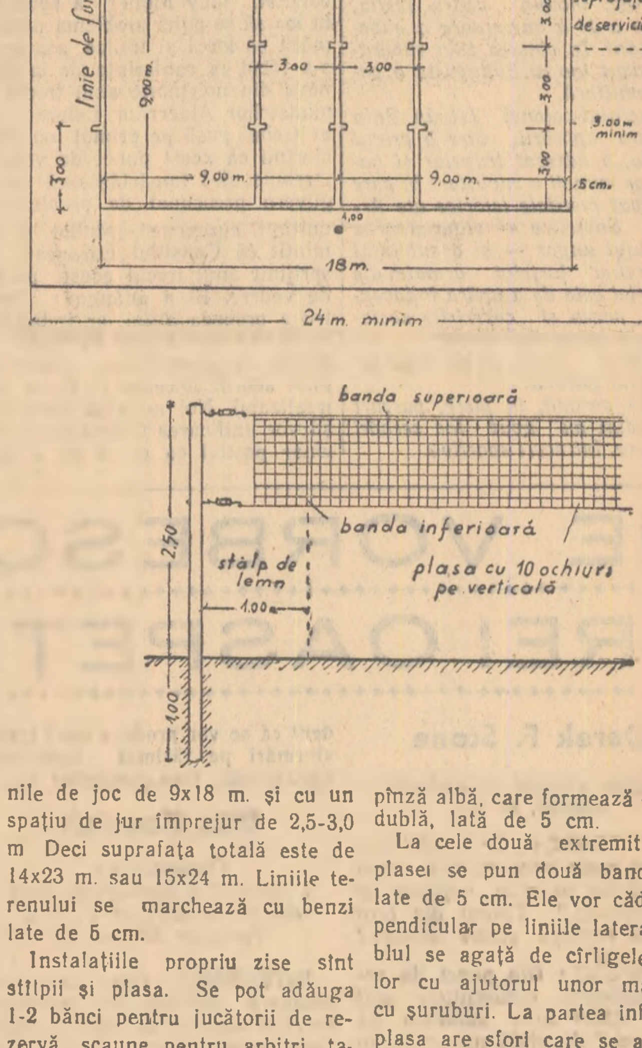
La terenurile rudimentare, stîlpii sînt din lemn şi se îngroapă la 1,00 1,50 m La terenurile bine construite sînt din metal şi fixaţi în pămînt cu ajutorul unei teci, tot din ţeavă, cu diametrul de 12 cm. şi lungi de 0,80 1,00 m.

Avantajul ce-l prezintă o astfel de instalaţie constă în faptul că stîlpii pot fi scoşi oricînd, iar terenul poate fi folosit pentru alte jocuri (baschet şi volei pe acelaşi teren sau volei instalat pe un teren de exerciţii).

Teaca metalică este astupată cu un dop de lemn sau de metal, peste care se aşterne un strat de zgură pînă la nivelul terenului Ea se fixează în sol într-o bornă de beton

Pe stîlpi sînt aşezate, la înălţimi variabile, cîrlige pentru susţinerea plasei Inălţimea plasei diferă: pentru bărbaţi 2,43 m, pentru femei 2,24 m, iar pentru copii 2,10 m La aceste înălţimi se fixează primele cîrlige, cel de jos fiind distanţat de primul cîrlig cu 1,20 m

Plasa este lată de 0,90 m, lungă de 10 m. (depăşeşte marginile terenului cu cîte 0,50 m) şi este confecţionată din sfoară de cînepă, cu laturile fiecărui ochi de 10 cm. La partea superioară are un cablu învelit în pînză albă, care formează o bandă dublă, lată de 5 cm.

La cele două extremităţi ale plasei se pun două bande albe, late de 5 cm. Ele vor cădea perpendicular pe liniile laterale. Cablul se agaţă de cîrligele stîlpilor cu ajutorul unor manşoane cu şuruburi. La partea inferioară, plasa are sfori care se agaţă la rîndul lor de cîrligele corespunzătoare.

Scaunul arbitrului la volei se va face în aşa fel încît acesta să poată urmări cu privirea întregul teren de joc, de la 20-50 cm. deasupra plasei.

J. FAINARU
Arhitect

Cei mai buni fotbalişti juniori

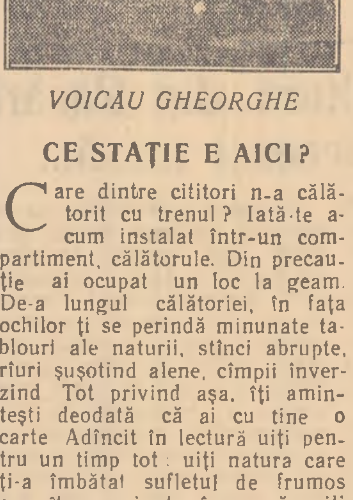
Mai mulţi conducători, antrenori, tehnicieni şi ziarişti străini au alcătuit după terminarea turneului FIFA de juniori de la Budapesta, un clasament al celor mai buni trei jucători pe fiecare post.

Este interesant că în acest clasament figurează 4 juniori din echipa R.P.R. (Stancu, Jenei, Anghel şi Mateianu).

Iată cum a fost alcătuit acest clasament:

portari: 1. Fritsche (R.D.G.); 2 Szulandros (Grecia); 3. Gorolomov (R.P. Bulgaria); **fundaşi dreapta:** 1. Manelli (Italia); 2. Greavs (Anglia); 3. Lala (R. Cehoslovacă); **stoperi:** 1. **Stancu (R.P.R.)**; 2. Tylinsky (Franţa); 3. Oslizlo (R P. Polonă); **fundaşi stînga:** 1. Dorner (RDG); 2 Muammer (Turcia); 3. Bergler (R P.F. Iugoslavia); **mijlocaşi dreapta:** 1. Puffer (Austria); 2. Vovorski (R. Cehoslovacă); 3. Fink (Saar); **mijlocaşi stînga:** Makai (R.P.U.); 2. **Jenei (R.P R.)**; 3. Mike (R.D.G.); **extreme dreapta:** 1. **Anghel (R.P.R.)**; 2. Growe (Anglia); 3. Gadecki (R. P. Polonă); **interi dreapta:** 1. Van Devijer (Belgia); 2. Orlando (Italia); 3. Szalay (R.P.U.); **centri atacanţi:** 1. Ommodarme (Italia); 2. Heutte (Franţa); 3. **Mateianu (R.P.R.)**; **interi stînga:** 1. Povazsay (R.P.U.); 2. Zikan R. Cehoslovacă); 3. Grasserbauer (Austria); **extreme stînga:** 1. Novak (R.P Polonă); 2. Galic (R.P.F. Iugoslavia); 3. Bamffi (Italia).

LUĂM O LECŢIE de „MIŞCARE CINCISUTISTĂ"

VOICĂU GHEORGHE

CE STAŢIE E AICI?

Care dintre cititori n-a călătorit cu trenul? Iată-te acum instalat într-un compartiment, călătorule. Din precauţie ai ocupat un loc la geam. De-a lungul călătoriei, în faţa ochilor ţi se perindă minunate tablouri ale naturii, stînci abrupte, rîuri şuşotind alene, cîmpii înverzind Tot privind aşa, îţi aminteşti deodată că ai cu tine o carte Adîncit în lectură uiţi pentru un timp tot: uiţi natura care ţi-a îmbătat sufletul de frumos cu cîteva minute în urmă, uiţi amănuntele pe care le ai remarcat la intrarea în compartiment, uiţi chiar faptul că te afli în tren.

Deodată, trenul se opreşte brusc, te clatini şi curios întrebi: ce staţie e aici?

Asta te întrebi Dar care călător s-a întrebat vreodată: Cine duce acest tren pe întinsele meleaguri ale patriei?

MECANICUL DE LOCOMOTIVĂ

Să tot fie un sfert de ceas de cînd tînărul Keteleş Ştefan, fochist pe locomotiva nr 142.003, îl caută pe Voicău Gheorghe, mecanicul de locomotivă. Au revizuit împreună locomotiva din fir a-păr, aşa cum se cade înainte de drum. Au uns cuzineţii, au făcut revizia marchizei, a pompei de aer, timoneria frînei şi au cercetat în parte toate piesele aflate dedesubtul locomotivei. Te uiţi că are multe piese o locomotivă? Voicău ştie nu numai locul, dar şi vîrsta fiecăreia.

La rîndul lui, Keteleş a umplut tenderul cu apă, a realizat alimentarea cu cărbuni şi a uns locomotiva aşa cum scrie la carte. Cît e el Voicău de ştiutor în ale locomotivei, dar niciodată nu i-a spus lui Keteleş c-a făcut treabă rea. Dar acum, la Serdeanu, şeful de tură, Keteleş tot nu se duce singur. E regulă să se prezinte la el înainte de drum? Se prezintă. Dar împreună cu Voicău S-a prezentat odată singur şi era cît p-aci să nu mai plece la drum. Cum l-a văzut, Serdeanu s-a uitat la el şi i-a zis:

— Keteleş, nu prea eşti dormit.

— Ba mi-s berechet.

— Keteleş, ai ochii roşii.

— C-aşa mi-s ochii mei.

A mai zis el, Serdeanu, că unde a mai pomenit Keteleş fochist obosit să plece la drum, că ce a făcut toată ziua de nu s-a odihnit şi cîte şi mai cîte. Aşa e Serdeanu: dacă ai ochii roşii o ia că n-ai dormit. Dar de cîte ori Keteleş s-a prezentat cu Voicău, nimeni nu i-a zis nimic.

Voicău e mecanic cincisutist, o ştie asta tot depoul C.F.R.-Timişoara. A citit despre metoda mecanicului sovietic Papavin de mărire a parcursului locomotivei între două reparaţii cu ridicarea de pe osii şi a făcut minuni. Cînd i s-a cerut locomotiva pentru reparaţii, Voicău s-a împotrivit. A zis că nu i-a venit încă timpul. A mărit atunci parcursul locomotivei între două reparaţii cu aproape o lună. Intr-o şedinţă, Voicău a spus că succesul acesta i se datoreşte şi lui Keteleş, că ei împreună au îngrijit locomotiva Iar cît priveşte economiile de 15.000—20.000 kilograme combustibil realizate lună de lună, nici nu se poate discuta fără aportul lui Keteleş.

Ingrijorat că nu mai dă de rostul lui Voicău, Keteleş aruncă o privire fugară în biroul şefului de tură şi cum îşi zări mecanicul acolo, dădu buzna înăuntru. Serdeanu îl privea zîmbind.

Se vede treaba că lui Keteleş nu-i place să fie privit aşa deoarece zise:

— No, că nu mi-s obosit de fel!

Fără altă argumentaţie, Serdeanu răspunse oficios:

BUNI DE DRUM

In cîteva clipe, Keteleş ajunse pe locomotivă. Apoi, împreună cu Voicău mai verifică o dată aparatele de siguranţă: manometrul de presiune, robineţii de probare, sticla de nivel şi supapele de siguranţă

Locomotiva scoase un sunet strident, prelung. Pe peron animaţia se întrerupse. Trenul accelerat nr 106 Timişoara Bucureşti a plecat.

Din cabină, Voicău priveşte înainte zarea nesfîrşită. Keteleş îşi aruncă mereu ochii la manometru, nu cumva să coboare şi să nu observe. A conduce focul nu-i lucru de şagă.

Cînd şi cînd aruncă cu lopata cărbuni în cuptor şi alimentează cazanul cu apă din tender.

Deodată, locomotiva şuieră puternic Cînd mi am dat seama că am ajuns la Lugoj, m-am trezit singur în cabină Abia mai tîrziu, în drum spre Caransebeş, l-am auzit pe Keteleş spunînd că tare s-au mai încălzit cuzineţii, dar nu-i nimic a turnat pe ei tot uleiul din pompă.

E greu de închipuit cum în numai două minute, cît a poposit trenul în staţie, cei doi tineri au revizuit şi uns principalele piese ale locomotivei.

Trecu o vreme. Keteleş anunţă: intrăm în

TUNELUL CEL MARE

Nu se mai vede nimic. Iar tunelul se întinde pe o distanţă de 2 kilometri. Aflu de la Keteleş că pînă la Herculane trenul coboară într-una Voicău a închis regulatorul şi e tot timpul cu mîna pe frîna automată. Cînd terenul permite, tinerii folosesc forţa vie a trenului — o cale de a se economisi combustibil.

Despre tunelul acesta Keteleş n-are de loc cuvinte bune. In general nu-i plac tunelele. Ce-i aia, să mergi aşa, pe întuneric, fără să vezi înainte? Odată, cînd Voicău i-a dat locomotiva pe mînă, i s-a părut că tunelul se întinde la nesfîrşit De aceea, cînd pe geamul locomotivei a pătruns o rază de lumină, Keteleş exclamă:

— No, că s-o dus tunelul!

De la Herculane pînă la Orşova trenul a mers straşnic, parcurgînd pe alocuri chiar 130 kilometri pe oră Aceasta fiindcă de la Orşova pînă la Vîrciorova avea să intre în

RESTRICŢIE DE VITEZĂ

Nu e loc mai bun de unde poţi privi Dunărea în tot farmecul ei decît locomotiva. Noaptea, insula Ada-Kaleh pare un orăşel din poveştile din „1001 de nopţi". Keteleş priveşte la fiecare două zile această splendoare a naturii dar tot nu se satură privind-o. Pe aici linia ferată e perfectă şi totuşi trenul nu prinde mai mult de 30 kilometri pe oră Aceasta fiindcă de o parte, calea ferată e străjuită de Dunăre, iar de cealaltă, de munţi înalţi, stîncoşi. La o zguduire mai puternică, pot cădea de pe munţi nămeţi de zăpadă sau chiar bucăţi de stîncă. De aceea, pe această porţiune trenul intră în „restricţie de viteză".

De la Vîrciorova spre Turnu Severin viteza se măreşte treptat Voicău consultă mereu ceasul. Trenul trebuie să ajungă la staţie

LA ORA FIXĂ

Un minut mai devreme sau mai tîrziu — nu e voie. După ceasul lui Keteleş, cu viteza de faţă trenul ar sosi în staţie cu două minute mai devreme. Voicău priveşte din nou minutarele şi micşorează viteza. Ajuns la Turnu Severin, Keteleş spuse aşa, mai mult pentru sine:

— No, c-am ajuns la fix!

Aici, cei doi tineri desfăcură locomotiva pentru ca trei ore mai tîrziu să ducă din nou la Timişoara trenul accelerat care vine de la Bucureşti.

Turneul numără în total 500 kilometri şi fiindcă e parcurs în mai puţin de 24 de ore, Voicău se cheamă mecanic cincisutist. Aceasta însă impune mecanicului de locomotivă stăpînirea unor metode avansate, tocmai cele despre care vorbea Keteleş mai înainte.

GH. CIRSTEA

Marea sărbătoare a poporului frate ungar

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Oamenii muncii din Ungaria au sărbătorit la 4 aprilie, într-un cadru festiv, cea de a 11-a aniversare a eliberării ţării. In cinstea zilei eliberării a avut loc în capitală o paradă militară.

Generalul-colonel István Bata ministrul apărării, care a primit parada, a adresat trupelor şi oamenilor muncii o cuvîntare în care a relevat meritele istorice ale Armatei Sovietice — eliberatoarea poporului ungar — şi a subliniat că sarcina forţelor armate ale Ungariei este de a apăra independenţa, pacea şi cuceririle socialiste ale poporului ungar.

Sunetele fanfarei au anunţat începutul parăzii.

După paradă, în pieţe, parcuri şi grădini au avut loc serbări populare, întreceri sportive.

Interviul acordat de GUY MOLLET unui corespondent al revistei „United States News and World Report"

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, primul ministru al Franţei, Guy Mollet, a răspuns la întrebările unui corespondent al revistei americane „United States News and World Report".

La întrebarea dacă în Uniunea Sovietică are loc „o adevărată schimbare a politicii sau dacă aceasta este pur şi simplu o schimbare de tactică", Guy Mollet a răspuns:

„Nu ştiam nimic în legătură cu această chestiune înainte de a ocupa funcţia mea. La fel nu ştiu nici în prezent. Pot să spun mai mult. Nu veţi afla niciodată, şi nici eu nu voi afla niciodată întrucît această deosebire între tactică şi politică, între strategie şi bunăvoinţă, este o deosebire mult prea formalistă, a pune astfel chestiunea înseamnă a declara că ruşii sînt capabili să folosească pe neaşteptate cutare sau cutare strategie. Rusia este însă o ţară ca şi celelalte, cu probleme interne şi cu probleme privind relaţiile externe. Ruşii au fără îndoială un ţel. Care este el? Noi nu putem fi siguri: rămîne sau nu acest ţel neschimbat? Poate că da. Ar putea fi el întrucîtva schimbat? Posibil. Ce este pentru noi important să înţelegem? Ceea ce astăzi în Rusia este numai strategie, poate să devină politică ca urmare a acţiunilor noastre".

După aceea corespondentul a întrebat: „Consideraţi oare că cu actualul guvern rus este posibilă o pace reală, sau consideraţi că participăm ca şi pînă acum la vechea luptă în forme schimbate?".

„Pacea este întotdeauna posibilă sub orice formă de guvernămînt"

RASPUNS: „Pacea este întotdeauna posibilă sub orice formă de guvernămînt. Nu trebuie să se înceapă cu ideea că existenţa unor forme de guvernămînt care nu ne sînt pe plac duce la război. In acest caz toate ţările lumii ar putea găsi întotdeauna o justificare pentru un nou război dacă ar trebui să se preocupe de formele de guvernămînt din ţările vecine. Atunci nu ar fi pace pe pămînt".

La întrebarea dacă consideră că „s-a terminat cu primejdia unei agresiuni sovietice", Guy Mollet a răspuns:

„Nu am considerat niciodată că există o asemenea primejdie şi nu mi-am schimbat părerea. Nu cred că aceasta să fie în interesul Rusiei. Cred că ruşii nu pot dori un război".

INTREBARE: Vreţi oare să spuneţi că în cazul că ruşii nu intenţionează să ducă război, occidentul nu mai trebuie să întreţină mari forţe armate?

RASPUNS: Desigur că nu. Nici nu poate fi vorba de o reducere a forţelor militare numai din partea noastră, dacă Rusia nu-şi va reduce forţele militare.

La întrebarea ce schimbări prevede guvernul francez în politica externă, Guy Mollet a răspuns că, după cum a declarat Adunării Naţionale în cuvîntarea rostită cu prilejul învestiturii sale „principiile fundamentale ale politicii noastre externe se menţin. Noi continuăm să apărăm libertatea pretutindeni unde poate fi primejduită, continuăm să ne aducem contribuţia la această apărare şi să sperăm în colaborarea altora la această apărare. Noi încercăm însă să obţinem ca partenerii noştri din lumea atlantică să-şi schimbe poziţia. Noi vrem să organizăm mai bine această apărare. In ultimii ani acţiunile puterilor occidentale nu au fost deosebit de reuşite".

Problema dezarmării trebuie pusă pe primul loc

Fiind rugat să se pronunţe mai concret, Guy Mollet a spus că în loc să se pună problema dezarmării pe locul al treilea, aşa cum s-a făcut la conferinţa de la Geneva din noiembrie anul trecut a miniştrilor Afacerilor Externe, ea ar trebui pusă pe primul loc. Declarînd că acest punct de vedere „trebuie să-l împărtăşească orice guvern preocupat de problemele unităţii europene", Mollet a amintit că Consiliul European a sprijinit anul trecut acest punct de vedere. El a adăugat: „Pentru a proceda altfel, ar trebui să nu-ţi faci nici un fel de iluzii cu privire la posibilitatea realizării unui acord. Aceasta ar fi un vis irealizabil. Noi nu ştim dacă ruşii vor unificarea Germaniei. Este chiar posibil ca ei să nu o dorească. Dar un lucru poate fi considerat precis: Dacă există vreo şansă ca ruşii să dorească o Germanie unificată atunci această şansă poate fi prevăzută, în cazul, numai în cadrul unei dezarmări mondiale generale. Este greu să ne imaginăm reunificarea Germaniei într-o perioadă de înarmare, în special în centrul Europei, ceea ce înseamnă pentru ruşi — cu toate garanţiile de securitate foarte importante şi concrete care le-au fost propuse de către occident — o Germanie unificată, înarmată şi inclusă în întregime în Pactul Atlantic. Dacă am încerca să ne punem în locul ruşilor, atunci am recunoaşte că pentru ei, desigur, aceasta este aproape de neconceput. Dimpotrivă, dacă vom începe cu rezolvarea problemei dezarmării generale, aceasta va înlesni rezolvarea problemei securităţii europene. Aceasta este calea pentru rezolvarea ei, iar în cadrul securităţii devine mai realizabilă şi unificarea Germaniei".

Corespondentul a pus apoi următoarea întrebare lui Guy Mollet: „Consideraţi că, după ce va fi fost realizat un acord cu privire la dezarmarea generală, Germania unificată va fi membră a N.A.T.O.?"

Mollet a răspuns: „Nu este vorba de a cere ieşirea Germaniei dintr-o organizaţie de securitate. In prima etapă a planului de dezarmare, prezentat de Franţa şi Anglia, fiecare ţară va continua să facă parte din actualele ei alianţe — ţările occidentale din N.A.T.O., iar ţările răsăritene din pactul de la Varşovia. Forţele armate şi armamentele fiecărei ţări vor fi însă limitate la un nivel stabilit de comun acord. Aşadar, efectivul trupelor prevăzut pentru Germania va fi cu totul altul după realizarea unui acord cu privire la dezarmare. Pentru prima etapă a dezarmării se prevede reducerea efectivelor forţelor armate şi a anumitor tipuri de armamente pentru toate ţările. După aceea, tratative internaţionale pot duce pe deplin la acceptarea de către Rusia a unor alegeri libere în Germania. In urma acestor tratative este posibil ca statutul Germaniei faţă de organizaţiile de securitate să se schimbe. Nu spun că aceasta înseamnă renunţarea de către Germania la calitatea de membru al N.A.T.O. Vor fi însă cu putinţă discuţii. In momentul de faţă nimeni nu trebuie să aibă pretenţia de a preciza de pe acum care va fi viitorul statut al Germaniei".

Răspunzînd la o altă întrebare, Mollet a spus că în tratativele cu ruşii „Noi am vrea într-adevăr ca porţile să rămînă deschise oricărei propuneri. Dar noi înşine punem în primul rînd accentul pe o singură propunere, şi anume pe propunerea cu privire la dezarmarea generală".

Răspunzînd la o altă întrebare Mollet şi-a exprimat speranţa că N.A.T.O. va reuşi să dezvolte în curînd colaborarea economică şi că trupele americane vor rămîne „cît mai mult timp în Europa".

Mollet a fost rugat să explice în ce constă deosebirea între propunerile americane şi cele anglo-franceze cu privire la dezarmare. El a spus: „Nu cred că există o mare deosebire în ceea ce priveşte fondul. Deosebirea constă în atitudinea faţă de problemă. Regret tocmai acest aspect al politicii duse de occident în cursul ultimilor ani. Sîntem de acord cu Statele Unite în ceea ce priveşte necesitatea de a întări prin toate mijloacele securitatea noastră militară. Dar aceasta nu este unica problemă în lume. Dacă vom vorbi tot timpul numai despre securitate din punct de vedere militar, nu vom cîştiga lupta psihologică dintre Est şi Vest".

Guy Mollet a fost întrebat de ce modalitatea propusă de Statele Unite şi bazată pe principiul „pas cu pas" este considerată nepotrivită pentru realizarea scopului urmărit. Mollet a răspuns: „Ruşii au alte păreri şi de aceea planul franco-englez încearcă să sintetizeze toate propunerile. Nu se poate spune cu siguranţă că ruşii vor respinge un asemenea plan general. Dar ruşii vor continua cu siguranţă să vorbească despre dezarmare ca despre o problemă primordială. Scepticismul prietenilor noştri americani este însă de aşa natură încît ei spun pur şi simplu „nu". Ori de cîte ori Statele Unite spun „nu", noi pierdem bătălia pentru cîştigarea opiniei publice mondiale. Oamenii trag următoarea concluzie: „Aşadar, Rusia vrea pace. Aşadar, Statele Unite nu vor pace".

Statele Unite, a adăugat Mollet, suferă mult mai puţin de pe urma acestui fapt decît Franţa, Italia şi alte ţări europene, unde creşte în mod corespunzător sprijinul acordat comuniştilor de către popor. „Intenţionăm noi oare să continuăm această greşeală psihologică? Intenţionăm noi oare să rămînem acei care parcă au declarat: „Nu credem în dezarmare, nu credem în control"? Mă tem că tocmai aşa gîndesc în sinea lor americanii. Cineva din Statele Unite a spus odată: „Controlul nu este cu putinţă". Dar nu se poate spune „controlul nu este cu putinţă" declarînd în acelaşi timp: „vom accepta să înfăptuim planul Eisenhower". Nu se poate spune „controlul nu este cu putinţă" pentru ca după aceea să se propună supravegherea din avion a întregii lumi. Noi, francezii, sîntem pentru propunerea lui Eisenhower. De aceea declarăm că controlul este posibil".

Răspunzînd la altă întrebare, Mollet a spus că deşi Franţa speră să adopte o nouă tactică, totuşi nu este adevărat că Franţa încearcă să devină o „punte" între Est şi Vest. Mollet a fost întrebat dacă el şi Pineau intenţionează să încerce noua tactică în timpul vizitei lor la Moscova. El a răspuns: „Noi vom discuta probleme precise — probleme specific franco-ruse — şi vom încerca să aflăm adevăratele intenţii ale Rusiei... Nu există om care să se poată îndoi de ataşamentul nostru faţă de occident şi, cînd ne vom întoarce din Rusia, nimeni nu va putea afirma că am lucrat doar în interesul Franţei".

„Nu este atît de important ce dăruieşti, ci felul în care dăruieşti"

In continuare Mollet şi-a exprimat părerea că „atitudinea greşită" a Occidentului ar putea fi ilustrată pe baza exemplului Asiei. Arătînd că „călătoria lui Hruşciov şi promisiunea lui de a oferi în dar utilajul pentru un spital au stîrnit ecouri de necrezut în India şi în întregul Orient Indepărtat", Mollet a spus că aceasta ilustrează o zicală latină care spune: „Nu este atît de important ce dăruieşti, ci felul în care dăruieşti". Mollet a arătat că situaţia actuală este rezultatul „trufiei" reprezentanţilor americani care împart ajutorul şi al tendinţei guvernului american de a lega acest ajutor de anumite condiţii. Aceasta poate fi interpretat: „Voi nu daţi nimic; voi păcăliţi pe proşti. Pe deasupra, faceţi aceasta într-un moment cînd ruşii şi blocul răsăritean depun eforturi uriaşe, cînd noua fază a conflictului dintre ei şi noi este o fază economică. In această fază ruşii încearcă să atragă de partea lor Extremul Orient apoi Orientul Mijlociu, iar după aceea Africa, cu ajutorul unor promisiuni generoase şi absolut dezinteresate — aşa spun ei cel puţin — în timp ce fiecare dintre noi, iar voi mai mult decît ceilalţi, acţionează în mod izolat şi adeseori rivalizînd unul cu altul.

Pentru a înţelege aceasta este suficient să privim ce se petrece în lumea arabă, unde fiecare dintre noi, pentru a-şi apăra petrolul, se pregăteşte să aprindă întregul Orient Mijlociu"!

Guy Mollet a fost întrebat în ce fel trebuie să se acorde ajutorul. El a răspuns că ajutorul trebuie acordat în comun şi nu unilateral şi că acest lucru trebuie făcut „în mod dezinteresat". El a adăugat că „o metodă bună" ar fi ca ajutorul să se acorde în numele Organizaţiei Naţiunilor Unite.

★

Mollet a fost întrebat cărui fapt se datoresc criticile antiamericane care au fost auzite în ultima vreme în Franţa. Mollet a răspuns că francezii sînt extrem de sensibili în ceea ce priveşte problema colonială. El a adăugat: „Unii reprezentanţi americani de mai mică importanţă din Franţa nu s-au purtat prea bine... Ei au făcut morală tuturor... Vă încredinţez că această pasiune a oamenilor voştri de a da sfaturi este pur şi simplu de neînchipuit. Pagubele pe care ei vi le pot pricinui sînt groaznice. Şi la rîndul său, francezul nu ştie nimic despre Statele Unite în afară de faptul că voi îi omorîţi pe negri.

Cazul unui negru linşat, procesul regretabil din Mississippi, excluderea tinerei de culoare din universitate, iată pentru ce veţi auzi că francezii spun: „Ei ne reproşează că sîntem colonialişti. Dar la noi negrii învaţă în universităţile din Paris, Bordeaux, Alger şi Lille". „Ei nu primesc sfaturile şi părerile acelora care, după cum cred ei, comit aceeaşi greşeală".

NE VORBESC TREI OASPEŢI

ANCHETA NOASTRĂ în problema DEZARMĂRII

Derek F. Stone

Anglia, student în teologie, baptist, 28 ani

INTREBARE: *Ce urmări credeţi că poate avea politica cursei înarmărilor pe plan naţional şi internaţional? Tinerii din ţara dvs. au resimţit aceste urmări?*

RASPUNS: Din punct de vedere naţional, consecinţele sînt clare. Chiar dacă admitem că standardul de viaţă nu scade, în orice caz nu are loc o dezvoltare socială normală. In loc de două şcoli, există o singură şcoală şi un bombardier. In loc de două stadioane, există un singur stadion şi o bombă atomică.

Pe plan internaţional efectul cursei înarmărilor este că, între altele, creşte tot mai mult neîncrederea între popoarele lumii şi se urmăreşte folosirea armelor şi de acum înainte pentru a subjuga popoarele. Vreau să precizez că nu toate ţările lumii desfăşoară o cursă a înarmărilor în sensul cel mai strict al cuvîntului, dar anumite arme de război continuă să fie produse peste tot. Desigur, acest lucru este rău şi are consecinţe neplăcute pentru tineretul din ţara mea. Eu unul am resimţit aceasta în măsura în care şi eu sînt unul din aceşti tineri. Ar putea fi construite mai multe terenuri de joc, mai multe stadioane, mai multe cluburi pentru tineret dacă banii cheltuiţi pentru armament ar fi îndreptaţi spre scopuri mai bune.

INTREBARE: *Cum vedeţi calea cea mai nimerită de rezolvare a problemei dezarmării?*

RASPUNS: Lucrul cel mai bun de făcut este să se continue negocieri la nivelul cel mai înalt posibil. In acest scop toate popoarele ar trebui să facă presiuni constante asupra guvernelor lor.

INTREBARE: *Ce perspective consideraţi că va deschide omenirii folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice?.*

RASPUNS: Folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice pare a fi aproape nelimitată. Nu sînt om de ştiinţă, dar este evident că se vor produce mari transformări pe tărîmul medicinii, agriculturii, transporturilor etc.

„Scînteia tineretului"
5 aprilie 1956 pag. 4-a

Rita Kozeluh

Cosmeticiană
Trezorieră a comitetului local din Copenhaga al Uniunii Femeilor Democrate

INTREBARE: *Care sînt consecinţele politicii de înarmare pe plan naţional şi internaţional? Cum resimte poporul şi mai ales tineretul din Danemarca această politică?*

RASPUNS: Politica cursei înarmărilor care este organizată de marile puteri occidentale şi impusă membrilor minori ai pactului Nord-Atlantic (N.A.T.O.), duce, după părerea mea, pe plan naţional, la o dezvoltare nearmonioasă a economiei acestor ţări, ceea ce înseamnă că viaţa culturală şi socială a poporului este oprită în evoluţia ei şi poate chiar regresa. Din punct de vedere internaţional creşte ameninţarea împotriva vieţii paşnice a popoarelor şi aceasta poate duce la un al treilea război mondial.

Poporul muncitor şi mai ales tineretul din Danemarca resimte pe deplin efectul acestei politici. Datorită sumelor mari de bani ce se cheltuiesc pentru forţele armate, sumele alocate pentru alte scopuri sînt cu totul insuficiente. Astfel, nevoia de locuinţe este astăzi mai mare în Danemarca decît era în anul 1945. Condiţiile de spitalizare, ca şi cele din universităţi, şcoli şi bazele sportive sînt inferioare celor din 1945.

INTREBARE: *Credeţi că sînt soluţii pentru a se rezolva problema dezarmării?*

RASPUNS: Cred că sînt mai multe căi pentru rezolvarea problemei dezarmării. Astăzi, cel mai nimerit ar fi ca guvernul S.U.A. să accepte propunerile anterioare ale puterilor occidentale — propuneri pe care în prezent le reneagă. O soluţie mai realistă cred că ar consta în aceea ca cele două părţi ale Germaniei să se întîlnească în jurul unei mese rotunde pentru a discuta problema reunificării ţării pe baza situării Germaniei în grupul statelor neutre ca: Austria, Elveţia, Suedia şi India. Cred că numărul celor din Germania occidentală care doresc acest lucru este destul de mare pentru a face posibilă această soluţie.

INTREBARE: *Cum apreciaţi apropiata sesiune extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii?*

RASPUNS: Sper că sesiunea Consiliului Mondial al Păcii va propune căi practice pentru stăvilirea cursei înarmărilor, care după părerea mea, este problema cea mai importantă a zilei.

Sigurdur Kristjansson

Muncitor metalurgist
Secretar al Uniunii Naţionale a ucenicilor islandezi, 21 ani

INTREBARE: *Unde credeţi că duce politica cursei înarmărilor?*

RASPUNS: Cred că politica cursei înarmărilor măreşte prăpastia dintre popoare şi facilitează dezlănţuirea unui nou război. In Islanda, S.U.A. au baze militare şi lovesc în economia ţării prin aceea că sustrag muncitori de la producţia paşnică pentru a-i îndrepta spre lucrări cu caracter militar.

INTREBARE: *De ce credeţi că rezolvarea problemei dezarmării întîmpină greutăţi?*

RASPUNS: Dacă toate guvernele lumii ar fi sincere în eforturile lor de pace, nu ar mai exista dificultăţi. Dar există anumite forţe în lumea capitalistă, cărora nu le place să audă cuvîntul PACE, pentru că economia şi prosperitatea lor se bazează pe producţia de armament.

INTREBARE: *Ce consideraţiuni puteţi face în legătură cu activitatea Consiliului Mondial al Păcii?*

RASPUNS: Pacea este lucrul cel mai preţios pe care-l avem şi activitatea Consiliului Mondial al Păcii are o deosebită importanţă, deoarece ajută popoarele să înţeleagă necesitatea păcii.

Oamenii de cultură din Răsărit şi Apus la aceeaşi masă...

ROMA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La Veneţia a avut loc o întîlnire a oamenilor culturii din ţările Europei răsăritene şi apusene, organizată de Asociaţia europeană a culturii. La convorbirile care au durat 6 zile, au participat reprezentanţi de seamă ai culturii europene, oameni cu diferite vederi şi concepţii politice. Printre participanţii la întîlnire au fost: profesorii Antony Babel şi Karl Barth (Elveţia), John Bernal (Anglia), Giovanni Ponti şi Umberto Compagnolo (Italia), scriitorii — Stephan Spender (Anglia), Carlo Levi şi Giuseppe Ungaretti (Italia), Maurice Merleaux-Ponti şi Jean-Paul Sartre (Franţa), Marko Ristic (Iugoslavia), Jaroslaw Iwaszkiewicz (Polonia) şi mulţi alţii. Din partea Uniunii Sovietice au participat scriitorii Constantin Fedin, Boris Polevoi, prof. M. Alpatov, membru al Academiei de arte a U.R.S.S., şi V. Volodin, responsabil al unei secţii a Voks-ului. Ca observator din partea U.N.E.S.C.O a asistat Jacques Avé.

In cadrul convorbirilor au fost discutate probleme privind apropierea între oamenii de cultură din Răsărit şi Apus şi colaborarea lor în domeniul ştiinţei, literaturii şi artei. S-a acordat o atenţie deosebită problemei rolului oamenilor culturii în viaţa socială. Intîlnirea a scos la iveală marea dorinţă a intelectualităţii europene de a face schimburi culturale precum şi interesul reciproc pentru dezvoltarea culturii în Răsărit şi Apus, pentru viaţa şi activitatea oamenilor culturii şi pentru problemele de care sînt preocupaţi aceştia în prezent.

In urma dezbaterilor s-a recunoscut în unanimitate necesitatea convocării unei noi întîlniri şi s-a hotărît ca în 1957 să fie convocată o întîlnire mai largă la care să participe reprezentanţi ai culturii din toate ţările europene, inclusiv din ţările de democraţie populară.

Intîlnirea dintre oamenii culturii din ţările Europei răsăritene şi apusene s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

O vie manifestare a prieteniei sovieto-vietnameze

HANOI 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 aprilie în piaţa Ba-Din din Hanoi a avut loc un mare miting al locuitorilor capitalei R. D. Vietnam, convocat din iniţiativa Comitetului Administrativ al oraşului Hanoi cu prilejul vizitei în R. D. Vietnam a lui A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

La miting au participat membrii guvernului R. D. Vietnam, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, deputaţi ai Adunării Naţionale a R. D. Vietnam, membrii corpului diplomatic, şefii şi reprezentanţi ai delegaţiilor din Comisia internaţională de supraveghere şi control în Vietnam, reprezentanţii oamenilor muncii din Hanoi — în total aproape 150.000 de persoane.

Primul a luat cuvîntul Ho Şi Min, preşedintele R. D. Vietnam. In cuvîntarea sa, Ho Şi Min a subliniat între altele că vizita delegaţiei guvernamentale sovietice în R. D. Vietnam va contribui fără îndoială la cauza întăririi prieteniei sincere între popoarele celor două ţări.

După ce a amintit locuitorilor capitalei şi compatrioţilor din întreaga ţară sarcinile lor de viitor, Ho Şi Min a spus:

„Intărirea Vietnamului de nord înseamnă crearea unei baze trainice pentru lupta în vederea unificării ţării.

Atîta timp cît ţara noastră este încă scindată, compatrioţii şi compatriotele noastre trebuie să lupte pentru unificarea nordului şi sudului într-un stat unic, pentru construirea unui Vietnam paşnic, unit, independent, democrat şi înfloritor.

Noi îndeplinim cu stricteţe acordurile de la Geneva şi cerem acelaşi lucru şi celeilalte părţi.

Trebuie să luptăm pe baza acordului de la Geneva pentru unificarea ţării noastre pe cale paşnică".

In încheierea cuvîntării sale, Ho Şi Min a spus: „In numele locuitorilor capitalei şi al poporului din întreaga ţară, salut fierbinte încă odată delegaţia guvernamentală sovietică, în frunte cu tovarăşul Mikoian, şi rog delegaţia să transmită guvernului Uniunii Sovietice şi poporului frate sovietic un salut cordial şi recunoştinţa noastră".

Luînd cuvîntul, A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a spus printre altele: „Vă mulţumesc din toată inima pentru primirea caldă pe care ne-aţi făcut-o voi, cetăţeni ai capitalei Republicii Democrate Vietnam, care v-aţi adunat aici în semn de prietenie şi colaborare frăţească între poporul vietnamez şi poporul sovietic".

In continuare, A. I. Mikoian a subliniat lupta plină de abnegaţie a poporului vietnamez pentru libertate, pentru independenţa patriei sale.

După ce a arătat că forţele reacţiunii sprijinite de anumite cercuri agresive încearcă să împiedice unificarea paşnică a Vietnamului, să torpileze hotărîrile conferinţei de la Geneva, A. I. Mikoian a spus în încheierea cuvîntării sale:

„Permiteţi-mi să exprim convingerea noastră profundă că poporul vietnamez — stăpîn pe soarta sa — şi care a şi adus un aport demn la cauza apărării păcii va obţine sub conducerea guvernului său şi a gloriosului Partid al celor ce muncesc şi a Frontului Patriei îndeplinirea aspiraţiilor sale de unificare democratică paşnică a ţării. Este mai presus de orice îndoială că poporul vietnamez va recupera în scurt timp tot ce a pierdut în anii grei ai asupririi coloniale şi va realiza propăşirea patriei sale. Poporul sovietic nutreşte faţă de dvs. sentimente de caldă prietenie şi vă doreşte din toată inima succese în construirea vieţii noi, în refacerea şi dezvoltarea continuă a industriei şi agriculturii, în înfăptuirea transformărilor democratice, în ridicarea nivelului material şi cultural al poporului".

★

In continuare a rostit o cuvîntare dr. Cian Zui Hing, preşedintele Comitetului Administrativ din Hanoi.

In 24 de ore

LONDRA: La 3 aprilie, delegaţia de energeticieni sovietici, în frunte cu G. M. Malenkov — vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Centralelor electrice din U.R.S.S. — a vizitat centrala electrică Littlebrook de la Dartford (în apropiere de Londra). In după-amiaza aceleiaşi zile, delegaţii au vizitat centrala electrică Bronsweek care alimentează cu curent portul Londra şi regiunile învecinate. Seara, oaspeţii sovietici au vizitat British Museum, Galeria naţională şi alte monumente.

ROMA. — In seara zilei de 3 aprilie s-a deschis la Roma cea de a 4-a sesiune a Consiliului Naţional al Partidului Comunist Italian. La lucrările sesiunii participă aproximativ 1.200 activişti de partid cu munci de răspundere. Secretarul general al Partidului Comunist, Palmiro Togliatti, a prezentat un raport cu tema: „Pentru o majoritate democrată de stînga în oraşe şi în provincii".

LONDRA: La 3 aprilie, la Londra a fost dat publicităţii următorul comunicat: „Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare s-a întrunit astăzi în şedinţă la ora 15,30 (ora Greenwich) la Lancaster-House sub preşedinţia lui Jules Moch (Franţa). Subcomitetul a continuat discutarea problemelor curente. Următoarea şedinţă va avea loc la 4 aprilie ora 15,30 (ora Greenwich)".

TEL AVIV: La 3 aprilie s-a deschis la Rehovot (Israel) conferinţa pentru problemele chimiei macromoleculare, la care participă 100 de oameni de ştiinţă din Israel şi aproximativ 130 de oameni de ştiinţă din 20 de ţări, printre care din Uniunea Sovietică, Anglia, Belgia, Italia, Canada, Polonia, Romînia, S.U.A., Franţa, Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia.

NEW YORK: Agenţia United Press anunţă că autorităţile federale au consimţit să înapoieze partidului comunist din Statele Unite materialele şi documentele sechestrate în mod abuziv sub pretextul neachitării impozitelor.

NEW YORK: Violentele uragane care s-au abătut asupra centrului şi sudului Statelor Unite au făcut numeroase victime. Pînă în prezent se semnalează 44 de morţi şi 273 răniţi. Cel mai greu a fost lovit statul Michigan şi regiunea marilor lacuri. Micul sat Hudsonville, cu o populaţie de 1000 de locuitori a fost ras de pe faţa pămîntului. Pagubele, care se cifrează la milioane de dolari, nu au putut încă fi evaluate.

WASHINGTON — La 3 aprilie în cadrul obişnuitei conferinţe de presă secretarul de stat Dulles a dat citire unei declaraţii pregătite dinainte, în care s-a dedat la atacuri pline de ură împotriva politicii de coexistenţă paşnică dusă de Uniunea Sovietică afirmînd într-un mod cu totul neîntemeiat că această politică se rezumă la „o schimbare a tacticii sovietice".

NEW YORK. — La 3 aprilie au avut loc două şedinţe ale Consiliului de Securitate în cadrul cărora a continuat discutarea problemei privind îndeplinirea acordurilor generale de armistiţiu dintre Israel şi ţările arabe şi traducerea în viaţă a rezoluţiilor Consiliului adoptate în ultimul timp în problema palestiniană.

BELGRAD — La 5 aprilie, în urma invitaţiei Adunării Populare va sosi la Sofia o delegaţie parlamentară iugoslavă în frunte cu Moşe Pjade, preşedintele Scupşcinei Populare Federative.

Necazuri „atlantice"...

Evenimentele din Cipru au dus la adîncirea contradicţiilor în sînul membrilor pactului Atlanticului de nord (N.A.T.O.), la slăbirea acestei coaliţii militare.

(Ziarele)

— O pană... Şi dac-ar fi singura!

Desen de *NICOLAESCU NIC.*

SPORT

Campionatele mondiale de tenis de masă

R.P.R.—Japonia (masculin) 4—5

TOKIO 4 (Agerpres). — In ziua a treia a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Tokio echipa masculină a R.P.R. a susţinut două întîlniri foarte grele cu echipele Suediei şi Japoniei. Jucătorii romîni au dominat categoric în meciul cu echipa Suediei, cîştigînd cu scorul de 5—1. Aceasta a fost cea de a cincea victorie consecutivă a echipei noastre.

Cu mare interes a fost aşteptată întîlnirea dintre echipele Japoniei şi R.P.R., singurele neînvinse în grupa A. Aproape 6.000 de spectatori au urmărit această partidă pasionantă. Pentru a desemna învingătorul s-au jucat 9 meciuri care au durat peste 3 ore de luptă sportivă încordată. Echipa romînă a avut o comportare bună cedînd la mare luptă cu 4—5 echipei Japoniei, deţinătoarea titlului mondial. Rezultatele în ordinea meciurilor: Ogimura-Harasztosi 2—0 (18,14); Tanaka-Reiter 2—0 (12,19); Gantner-Tomita 2—1; Tanaka-Harasztosi 2—0 (18,10); Gantner-Ogimura 2—1; Reiter-Tomita 2—0 (16,17); Tanaka-Gantner 2—1 (6—21; 21—17; 23—21); Harasztosi-Tomita 2—1; Ogimura-Reiter 2—0 (15,22).

In grupa B, cel mai important meci s-a disputat între echipele R. Cehoslovace şi Angliei. După o întrecere echilibrată echipa cehoslovacă a repurtat victoria cu scorul de 5—4, rămînînd mai departe neînvinsă.

Echipele Japoniei şi R. Cehoslovace virtuale cîştigătoare ale celor două grupe se vor întîlni astăzi în finala Cupei Swaythling.

In competiţia feminină au avut loc de asemenea meciuri hotărîtoare pentru stabilirea echipelor care vor lupta pentru victoria finală. Echipa R.P.R. a jucat un singur meci cu echipa R.P. Chineze, terminînd învingătoare cu scorul de 3—0. Echipa Angliei a învins Japonia cu scorul de 3—1.

Astăzi echipa feminină a ţării noastre va juca dimineaţa cu echipa Angliei, iar după-amiază va întîlni echipa Japoniei. Echipa masculină a R.P.R. va susţine ultimul meci în cadrul cupei „Swaythling", întîlnind echipa Germaniei.

Pe scurt

● Miercuri seara a sosit în Capitală echipa selecţionată de lupte a Egiptului care va susţine un turneu în ţara noastră. In primul meci luptătorii egipteni vor întîlni sîmbătă în sala Floreasca echipa reprezentativă a R.P.R.

● Miercuri s-a înapoiat în Capitală echipa reprezentativă de fotbal a juniorilor din R.P.R., care a participat la turneul internaţional pentru echipele de juniori organizat de F.I.F.A. în R. P. Ungară.

INFORMAŢII

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la înfiinţarea Societăţii Academice Romîne, devenită apoi Academia Romînă, miercuri după-amiază a avut loc la sediul Filialei Iaşi a Academiei R.P.R. o sesiune ştiinţifică de comunicări. Au participat academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., profesori universitari.

★

Profesorul A. A. Sokolov, profesor de fizică nucleară la Institutul „Lomonosov" din Moscova, a fost luni şi marţi oaspetele oamenilor de ştiinţă din Iaşi.

Profesorul Sokolov este specializat în problemele particulelor electronice şi lucrează în prezent în problemele particulelor accelerate în energii mari la Institutul unificat de energie nucleară din Moscova. Cu prilejul vizitei sale la Iaşi, savantul sovietic a ţinut în amfiteatrul secţiei de fizică a Filialei Iaşi a Academiei R.P.R. în faţa unei numeroase asistenţe o conferinţă despre particulele elementare.

★

Vineri 6 aprilie la ora 17 va avea loc la Academia R.P.R. o şedinţă comemorativă cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la moartea scriitorului rus F. M. Dostoevski.

Va conferenţia acad. Gh. Călinescu.

Spectacolele de azi

Cinematografe

Patria, I. C. Frimu, Vasile Roaită, Alex. Sahia, Mioriţa — Ciocîrlia şi Ilie în luna de miere; **Magheru, Lumina, Volga** — Cei doi; **Republica, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Libertăţii** — Nufărul roşu. Complectare: Tortul de ciocolată şi Păţania vulpoiului; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Arta** — Orele speranţei; **V. Alecsandri, Alex. Popov, Donca Simo, 1 Mai** — Serenada străzii; **Maxim Gorki, Timpuri Noi** — Prietenia marilor popoare; **Central** — Suflete împietrite; **Victoria** — Seară de petrecere; **8 Martie, 23 August** — Bel Ami; **Griviţa** — Poveste neterminată; **Cultural, Gh. Coşbuc** — Reprezentaţie de gală; **Unirea** — Rio Escondido; **C. David** — Domnişoara de Scuderi; **Flacăra, N. Bălcescu** — Sfîrşitul unei cariere; **T. Vladimirescu** — O călătorie în epoca preistorică; **Munca** — Furtuna echinocţiului; **Carpaţi** — La marginea oraşului; **Moşilor** — Trei starturi; **Ilie Pintilie** — Giuseppe Verdi; **Popular** — Tata, mama, bona şi eu; **M. Eminescu** — Fanfan la Tulipe, **8 Mai** — Star fără voie.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52